

2022-4

27. oktober 2022

All. nr./notatnr.:

2021-149-0002-24

Sull./sagsbeh.: MS

Qeqqata Kommunias håndtering af sag om støtte til et barn var uantagelig

Qeqqata Kommunian (herefter kommunen) modtog i perioden 8. november 2017 til 14. maj 2020 otte underretninger angående et i begyndelsen 9-årigt barn.

Kommunen afholdt i denne periode talrige møder og samtaler med barnets mor, hvor moderen gentagne gange anmodede kommunen om hjælp til sin datter.

Herudover anmodede moderen den 26. januar 2021 skriftligt kommunen om at blive ansat som støtteperson for sin datter.

Moderen klagede den 5. februar 2021 til ombudsmanden over kommunens manglende ageren i sagen, samt kommunens manglende vejledning.

Ombudsmanden iværksatte på den baggrund en undersøgelse af sagen.

Kommunen traf den 30. marts 2021 afgørelse om, at ansætte moderen som støtteperson for sin datter.

Ombudsmanden fandt, at kommunen ved modtagelsen af de otte underretninger forsømte at træffe en afgørelse om, hvorvidt underretningerne gav

anledning til at iværksætte en socialfaglig undersøgelse. Det er på den baggrund ombudsmandens vurdering, at kommunen ikke efterlevede børnestøttelovens § 19. Ombudsmanden fandt dette yderst uacceptabelt.

Ombudsmanden fandt endvidere, at kommunen ved en lang række møder og samtaler med moderen ikke opfyldte vejledningspligten overfor moderen. Det var på den baggrund ombudsmandens vurdering, at kommunen ikke efterlevede sagsbehandlingslovens § 7, stk. 1. Ombudsmanden fandt dette særdeles kritisabelt.

Ombudsmanden fandt endelig, at kommunens sagsbehandling fra modtagelsen af den første underretning til moderen søgte om at blive ansat som støtteperson var helt utilstrækkelig, præget af manglende fremdrift og passivitet, samt at kommunen var urimelig lang tid om at træffe en afgørelse om støtteforanstaltninger for barnet. Ombudsmanden udtalte på den baggrund, at kommunen forsømte at efterleve børnestøttelovens § 21, stk. 1. Ombudsmanden fandt dette uacceptabelt.

Samlet set er det ombudsmandens vurdering, at kommunens håndtering af sagen har været uantagelig.

(Udtalelse af 27. oktober 2022, j.nr. 2021-149-0002-16)

Jeg udtaler herefter:

1. Hvad har jeg undersøgt?

1.1. Jeg har ved min behandling af sagen forholdt mig til kommunens handlepligt ved modtagelsen af underretninger vedrørende barnet fra den 8. november 2017 til og med den 14. maj 2020.

Jeg har endvidere forholdt mig til kommunens vejledning af moderen om muligheden for at få ansat en støtteperson, herunder muligheden for at søge om selv at blive ansat som støtteperson.

Jeg har endelig forholdt mig til kommunens undladelse af at iværksætte støtteforanstaltninger, i perioden fra kommunen ved underretningen af 8. november 2017 første gang blev opmærksom på, at barnet muligvis havde behov for støtte, til moderen den 26. januar 2021 søgte om selv at blive ansat som støtteperson.

Jeg har ikke forholdt mig til kommunens sagsbehandlingstid, fra kommunen den 26. januar 2021 modtog moderen ansøgning om ansættelse som støtteperson, til kommunen den 30. marts 2021 traf en afgørelse overfor moderen.

Jeg har endvidere ikke forholdt mig til den manglende afholdelse af en børnesamtale, den manglende udarbejdelse af en socialfaglig undersøgelse og den manglende udarbejdelse af en handleplan i forbindelse med, at moderen blev ansat som støtteperson.

Jeg har endelig ikke forholdt mig til moderens anmodning om aktindsigt, kommunens manglende svar på spørgsmål om økonomiske forhold eller kommunens notatpligt og journalisering.

Jeg henviser herved til § 14, stk. 1, ombudsmandsloven, hvorefter ombudsmanden afgør, om en klage giver tilstrækkelig anledning til undersøgelse.

Jeg bemærker, at jeg har udskilt forholdet vedrørende barnets skolegang, idet jeg i et brev af 9. maj 2022 sendte en bekymringssskrivelse til kommunen, hvor jeg udtrykte min bekymring over, at et barn i den undervisningspligtige alder i snart fem år ikke havde modtaget undervisning.

1.2. Jeg har flere steder i min udtalelse taget udgangspunkt i dansk litteratur og Folketingets Ombudsmands praksis, i det omfang jeg ikke selv tidligere har haft lejlighed til at beskæftige mig med tilsvarende problemstillinger. Det skyldes, at retsgrundlaget i Grønland i det væsentligste er identisk med retsgrundlaget i Danmark. Hvor retsgrundlaget i Grønland efter min opfattelse ikke er identisk med retsgrundlaget i Danmark, har jeg anført dette.

Min udtalelse er opbygget således:

- Afsnit 2: Sagen kort
- Afsnit 3: Retsgrundlaget
- Afsnit 4: Kommunens synspunkt
- Afsnit 5: Min forståelse og vurdering
- Afsnit 6: Konklusion
- Afsnit 7: Kommunens opfølgning

Afsnit fem er inddelt i tre underpunkter, der hver behandler et selvstændigt emne. Hver af disse tre underpunkter er yderligere inddelt i to afsnit, hvor jeg indledningsvist gennemgår min forståelse af sagens forløb ud fra klagen, sagens akter og kommunens udtalelser, hvorefter jeg foretager en samlet vurdering heraf.

Jeg bemærker, at der følger en sagsfremstilling efter min udtalelse.

2. Sagen kort

Skoleinspektøren på barnets skole underrettede ved e-mail af 8. november 2019 kommunen om barnets fravær for skoleåret 2017-2018. Underretningen var dateret den 3. november 2017. barnet var på dette tidspunkt ni år gammel.

På et ikke oplyst tidspunkt i slutningen af 2017 rettede en sagsbehandler fra kommunen henvendelse til skoleinspektøren. I henvendelsen blev det bl.a. anført, at det var oplagt at foranstalte familierådslagning. Det fremgår ikke af sagens akter, at der på noget tidspunkt blev afholdt familierådslagning.

Den 2. februar 2018 underrettede en af barnets lærere kommunen om barnets fravær og gav udtryk for sin bekymring vedrørende barnets mentale helbred.

Den 4. september 2018 orienterede skolen på ny kommunen om barnets fravær. Skolen orienterede endvidere kommunen om moderens behov for hjælp, idet skolen anførte, at skolen håbede, at kommunen hurtigt kunne foranstalte hjælp til familien.

Den 12. september 2018 underskrev moderen et forældresamtykke til videregivelse af fortrolige oplysninger.

Den 24. september 2018 underrettede skoleinspektøren igen kommunen om barnets fravær. I underretningsskemaet blev det oplyst, at der blev underrettet for at få hjælp til, at barnet blev glad for at gå i skole igen.

Det fremgår af sagens akter, at kommunen den 27. september 2018 på baggrund af underretningen af 24. september 2018 indkaldte moderen til en samtale med en socialrådgiver fra Området for Familie. Mødet skulle afholdes den 5. oktober 2018.

Det fremgår ikke klart af sagens akter, om mødet den 5. oktober 2018 blev afholdt. Af sagens akter fremgår dog et seks sideres håndskrevet notat af 8. oktober 2018 udarbejdet af kommunen. Det har ikke været muligt for mig at tyde dette notat.

Det fremgår af en intern e-mail, at sagsbehandleren den 8. oktober 2018 rettede henvendelse til MISI for at anmode om oplysninger og etablere et samarbejde om barnet.

Det fremgår af et journalnotat af 7. december 2018, at moderen ikke mødte op til det aftalte møde samme dag.

Det fremgår af et journalnotat af 13. december 2018, at moderen ikke mødte op til mødet samme dag, idet hun havde glemt at meldt afbud på grund af sygdom.

Det fremgår af et internet notat udarbejdet af en psykolog fra MISI at han den 14. juni 2019 kontaktede sagsbehandleren angående afholdelse af et møde mellem skolen og sagsbehandleren. Den 18. juni 2019 kontaktede sagsbehandleren psykologen, idet sagsbehandleren oplyste, at mødet med skolen var aflyst, men at der ville blive fastsat en dato for et nyt møde. Den 2. september 2019 noterede psykologen, at han aldrig blev kontaktet af sagsbehandleren angående et nyt møde.

Den 14. august 2019 noterede kommunen modtagelsen af et brev af 25. juni 2019 fra moderen. I brevet redegjorde moderen for sin opfattelse af sagsforløbet fra august/september 2017 og frem til oktober/november 2018, idet hun bl.a. anførte, at hun manglede hjælp. Moderen anførte i overskriften på brevet, at brevet var udfærdiget efter anmodning fra kommunen.

Den 13. september 2019 underrettede psykologen kommunen om barnets udvikling. Psykologen oplyste bl.a. i underretningen, at barnet var regredieret (vendt tilbage til et mindre udviklet stadium i den psykologiske udvikling) i en sådan grad, at hun ikke længere kunne inkluderes i MISI's tilbud om åben rådgivning og vejledning, samt at hendes tilstand krævede intensiv behandling, hvis den skulle blive bedre. Psykologen oplyste endvidere, at han underrettede kommunen i håb om, at barnet kunne tildeles en mentor/støtteperson.

På baggrund af underretningen af 13. september 2019 indkaldte kommunen den 25. september 2019 moderen til en samtale den 7. oktober 2019.

Det fremgår af et journalnotat udarbejdet den 24. oktober 2019 angående mødet den 7. oktober 2019, at moderen var bekendt med, at psykologen havde sendt en underretning, og at moderen derfor håbede, at hun nu ville modtage hjælp. Det fremgår af journalnotatet, at det var sagsbehandlerens opfattelse, at moderen havde behov for hjælp i forhold til sin datter.

Den 7. oktober 2019 og den 23. oktober 2019 underskrev moderen to enslydende separate samtykkeerklæringer til, at kommunen kunne indhente oplysninger fra andre forvaltninger.

Det fremgår af sagens akter, at kommunen den 23. oktober 2019 anmodede Familiecenteret, MISI, skolekonsulenten og psykologen om oplysninger vedrørende barnet og moderen.

Den 26. november 2019 underrettede en regionslæge kommunen om, at barnets havde selvmordstanker og udviste selvskadende adfærd.

Den 28. november 2019 rettede barnets far henvendelse til kommunen angående datterens tilstand og kommunens mulighed for at hjælpe. Det fremgår af sagens akter, at der samme dag blev afholdt et møde mellem kommunen, moderen og faderen.

Den 10. januar 2020 underrettede en børnepsykolog fra børne- og ungepsykiatrisk ambulatorium kommunen vedrørende barnet. I underretningen blev det bl.a. anført, at barnets mistrivsel var af en sådan grad, at der måtte ageres inden for en rimelig tidsramme.

Det fremgår af et journalnotat udarbejdet den 7. februar 2020, at kommunen indkaldte moderen til et møde den 10. januar 2020. Dette møde blev aflyst af sagsbehandleren og ikke senere afholdt.

Det fremgår af sagsakterne, at kommunen den 13. januar 2020 afholdt et netværksmøde.

Det fremgår af et journalnotat, at kommunen den 17. januar 2020 afholdt et møde med moderen i hendes hjem.

Det fremgår af sagsakterne, at kommunen havde planlagt et møde med moderen den 7. februar 2020. Dette møde blev ikke afholdt, idet moderen meldte afbud på baggrund af sygdom.

Den 11. februar 2020 underrettede børnepsykologen igen kommunen vedrørende barnet. I underretningen blev det bl.a. anført, at situationen var uholdbar.

Det fremgår af sagens akter, at kommunen den 11. februar 2020, på baggrund af underretningen af samme dato, kontaktede moderen for at drøfte muligheden for hjemmebesøg. Det fremgår yderligere af sagens akter, at kommunen igen den 18. februar 2020 kontaktede moderen for at høre, om et hjemmebesøg kunne gennemføres. Det fremgår ikke af sagens akter, om der på dette tidspunkt blev gennemført hjemmebesøg.

Den 14. april 2020 rettede moderenskriftligt henvendelse til kommunen, idet hun anmodede om oplysninger vedrørende tildeling af ny sagsbehandler og status på sin sag. Moderen gav i den forbindelse udtryk for, at det var hendes indtryk, at ingen i kommunen arbejdede på sagen.

Moderen rykkede den 20. april 2020 kommunen for svar på sin henvendelse af 14. april 2020.

Det fremgår af sagens akter, at kommunen den 24. april 2020 afholdt et møde med moderen. Det er i journalnotatet udarbejdet på baggrund af dette møde anført, at moderen kæmper for at få hjælp til sin datter. I journalnotatet nævnes muligheden for ansættelse af en støtteperson.

Den 14. maj 2020 underrettede tandplejen kommunen om barnets længerevarende udeblivelse fra tandundersøgelse.

Det fremgår af sagens akter, at kommunens underretningsteam den 2. juli 2020 afholdt et møde med moderen. Ved dette møde blev det oplyst, at kommunen kunne tilbyde datteren en støtteperson, idet det dog blev anført, at tildelingen af en støtteperson var utilstrækkelig, og at der var behov for en uddannet person.

Det fremgår af sagens akter, at moderen i forbindelse med mødet den 2. juli 2020 underskrev en samtykkeerklæring til, at kommunen kunne indhente oplysninger fra andre forvaltninger.

Det fremgår af et journalnotat af 3. juli 2020, udarbejdet på baggrund af et møde af samme dato afholdt mellem kommunens underretningsteam og moderen, at moderen manglede redskaber for at kunne hjælpe sin datter.

Det fremgår af sagens akter, at der blev gennemført hjemmebesøg af MISI den 16. september og 15. oktober 2020.

Det fremgår af et journalnotat af 28. oktober 2020 angående et møde afholdt den 11. august 2020, at kommunen har modtaget en lægeerklæring angående

barnet, hvoraf det fremgår, at barnet ikke har fået stillet en diagnose. Det anføres på den baggrund, at sagen er sendt til Børn- og Ungeafdelingen.

Det fremgår af sagens akter, at kommunen den 9. november 2020 afholdt en samtale med moderen.

Det fremgår af sagens akter, at kommunen den 23. november 2020 afholdt et netværksmøde angående barnet. Af journalnotatet udarbejdet den 26. november 2020 angående netværksmødet fremgår, at moderen ville indsende en ansøgning til kommunen om ansættelse som støtteperson for datteren.

Det fremgår af en intern e-mailkorrespondance af 16. december 2020, at moderen kan sende en ansøgning om ansættelse som støtteperson, men at kommunen ikke har oplyst moderen om dette. Det fremgår af e-mailen af 16. december 2020 samt af et journalnotat af 4. januar 2021, at ansøgningen om ansættelse som støtteperson skal udarbejdes af moderen i samarbejde med Området for Vedfærd.

Den 26. januar 2021 sendte moderen en ansøgning om ansættelse som støtteperson.

Blandt sagsakterne er et udfyldt visitationsskema til familiecenteret. Skemaet er underskrevet af moderen den 22. marts 2021, men er ikke underskrevet af en sagsbehandler.

Den 30. marts 2021 traf kommunen afgørelse om at ansætte moderen som støtteperson for sin datter.

Kommunen modtog fra november 2017 til maj 2020 i alt otte underretninger om barnets trivsel.

3. Retsgrundlaget

Følgende forhold er reguleret af inatsisartutlov nr. 20 af 26. juni 2017 om støtte til børn med senere ændringer (herefter børnestøtteleven) og landstingslov nr.

8. af 13. juni 1994 om sagsbehandling i den offentlige forvaltning med senere ændringer (herefter sagsbehandlingsloven).

3.1. Kommunens handlepligt på modtagelse af underretninger

Følgende fremgår af børnestøttelovens § 19:

§ 19. Kommunalbestyrelsen skal, når den modtager en underretning, jf. §§ 15, 16 eller 17, **indenfor 24 timer** træffe beslutning om, hvorvidt der er grundlag for at iværksætte en socialfaglig undersøgelse, jf. § 45.

Stk. 2. Træffer kommunalbestyrelsen beslutning om iværksættelse af en socialfaglig undersøgelse, jf. stk. 1, skal den socialfaglige undersøgelse iværksættes snarest og senest 2 uger efter modtagelse af underretningen.

Stk. 3. [...]” (min fremhævning)

I bemærkningerne til ændringsforslaget fremgår følgende:

”Til nr. 2

Ændringen pålægger kommunalbestyrelserne indenfor 24 timer at træffe beslutning om, hvorvidt oplysningerne i underretningen er af en sådan karakter, at en socialfaglig undersøgelse, jf. § 45, skal iværksættes [...]”

Det følger således af bestemmelsen, at når kommunen modtager en underretning, skal underretningen vurderes inden for 24 timer fra modtagelsen med henblik på, at kommunalbestyrelsen skal beslutte, om der er grundlag for at iværksætte en socialfaglig undersøgelse.

Denne vurdering kan omfatte en undersøgelse og identificering af problemstillingen, således at hovedproblemet eller bekymringen for barnet klarlægges. Hvor en underretning ikke giver anledning til akut handling, vil der ofte være behov for at indhente flere informationer om sagen. Her vil iværksættelsen af familierådslagning, netværksmøder og andre tiltag, der inddrager familien, kunne være relevante.

Uanset hvilke tiltag der foretages, for at vurdere om underretningen danner grundlag for at iværksætte en socialfaglig undersøgelse, skal kommunalbestyrelsen indenfor 24 timer træffe beslutning om, hvorvidt der er grundlag for at iværksætte en socialfaglig undersøgelse.

3.2. Kommunens vejledning om ansættelse af støtteperson

Følgende fremgår af sagsbehandlingslovens § 7, stk. 1:

”§ 7. En forvaltningsmyndighed skal i fornødent omfang yde vejledning og bistand til personer, der retter henvendelse om spørgsmål inden for myndighedens sagsområde.

Stk. 2. [...]”

Formålet med myndigheders vejledning er at imødekomme borgernes informationsbehov og undgå, at borgere på grund af fejl, uvidenhed eller misforståelser udsættes for retstap.

Der er efter sagsbehandlingslovens § 7, stk. 1, tale om en retlig vejledningspligt i sager, hvor der er eller vil blive truffet en afgørelse, jf. sagsbehandlingslovens § 2, stk. 1. Sagsbehandlingslovens regler forpligter således ikke en myndighed til at yde borgere vejledning i forbindelse med udøvelsen af faktisk forvaltningsvirksomhed. Vejledning i forbindelse med faktisk forvaltningsvirksomhed følger dog af almindelige retsgrundsætninger og god forvaltningsskik.

Det følger af bestemmelsens ordlyd, at en myndighed ikke på eget initiativ har pligt til at vejlede borgere, men at vejledningspligten efter sagsbehandlingslovens § 7, stk. 1, alene finder anvendelse, hvor en borger retter henvendelse til myndigheden.

Det antages dog, at en myndighed har pligt til at vejlede borgere, som myndigheden er i kontakt med, selvom borgeren hverken direkte eller indirekte har bedt om vejledning, men hvor det fremstår som naturligt og relevant at give borgeren vejledning. Det gælder bl.a. i tilfælde, hvor myndighedens svar eller handlemåde ellers kan virke vildledende. Det gælder særligt, når borgeren på en urimelig måde kan blive fastlåst eller miste en rettighed, hvis myndigheden undlader at vejlede om forhold, som borgeren ikke synes at være bekendt med.

Efter omstændighederne bør en myndighed ligeledes yde vejledning om andet end det, som borgeren udtrykkeligt har bedt om at blive vejledt om. En myndighed bør derfor i almindelighed yde vejledning, hvis en borger har fremhævet

retlige eller faktiske omstændigheder, som efter de regler, der gælder på området, må give myndigheden anledning til bemærkninger. Det vil eksempelvis være tilfældet, hvis det må antages, at borgeren har misforstået eller ikke kender de relevante regler.

Der er ikke faste retningslinjer for, hvordan en borger skal kontakte en myndighed for at få vejledning. Myndigheder har derfor pligt til at vejlede borgere, der retter henvendelse til myndigheden skriftligt såvel som mundtligt.

Af bemærkningerne til sagsbehandlingslovens § 7, stk. 1, fremgår følgende:

“Bestemmelsen i § 7, stk. 1 fastslår, at der for alle forvaltningsmyndigheder gælder en almindelig pligt til at vejlede borgerne. Bestemmelsen indebærer, at der skal ydes fornøden vejledning afhængig af sagens karakter og de konkrete omstændigheder. Vejledning kan ydes skriftligt f.eks. som en trykt generel vejledning, som udleveres til alle, der retter henvendelse til myndigheden, eller som en individuel mundtlig vejledning eller efter omstændighederne på begge måder. Vejledningen bør sikre, at borgeren får tilstrækkelig orientering om de regler, der gælder på det pågældende forvaltningsområde, om hvilken fremgangsmåde der skal følges af den, der henvender sig til myndigheden, og om hvilke oplysninger, som skal tilvejebringes af borgeren.
En myndighed bør også i fornødent omfang hjælpe en borger, der retter henvendelse til myndigheden, med at udfylde eventuelle ansøgningsskemaer, anmeldelser eller lignende.
[...]”

Vejledningen skal sikre, at borgere får tilstrækkelig orientering om, hvilken betydning reglerne har, og hvordan borgeren lettest og mest effektivt kan opfylde de krav, der følger af lovgivningen.

Den vejledning, som myndigheden giver, skal være juridisk korrekt og fyldestgørende. Hvis en myndighed giver forkert eller mangelfuld vejledning, bør myndigheden snarest og af egen drift (ex officio) korrigere vejledningen.

Det er ikke et krav, at alle sagsbehandlere skal kunne vejlede om alle problemstillinger, men sagsbehandleren skal være opmærksom på andre vejledningsmuligheder, som borgeren kan henvises til.

Efter min opfattelse er retsgrundlaget på dette område i det væsentligste identisk i Grønland og Danmark. Jeg henviser derfor til Folketingets Ombudsmands beretning (herefter FOB) 2011 1-3, Hans Gammeltoft-Hansen m.fl., Forvaltningsret, 2. udgave (2002), kapitel 10 og Niels Fenger, Forvaltningsret, 1. udgave (2018), kapitel 10.

3.3. Kommunens afgørelse om støtteforanstaltninger

Kommunalbestyrelsens pligt til at træffe afgørelse om støtteforanstaltninger er reguleret i børnestøttelovens § 21. Følgende fremgår af børnestøttelovens § 21, stk. 1:

”§ 21. Kommunalbestyrelsen skal træffe afgørelse om støtteforanstaltninger, når det må anses at være af væsentlig betydning for et barns særlige behov.”

Det fremgår af børnestøttelovens § 21, stk. 1, samt lovbemærkningerne hertil, at kommunalbestyrelsen er pålagt at træffe afgørelse om støtteforanstaltninger, når det må anses at være af væsentlig betydning for et barns særlige behov.

4. Kommunens synspunkt

4.1. Kommunens handlepligt ved modtagelsen af underretninger

I kommunens udtalelse af 30. november 2021 til mig oplyste kommunen bl.a. følgende:

”[...]”

2 a) I forhold til underretninger og bekymrings skrivelser kan det ses i p-sagen, at man har modtaget underretning den 3 november, men ud fra journalen kan det ses man ikke har noteret modtagelsen af underretningen eller hvad man har gjort.

2 b) af 24 sept. 2019, har man indkaldt [moderen] til samtale og lavet en henvisning til familiecenteret, som [moderen] har ønsket, men har aldrig mødt op, der er blevet indhentet oplysninger fra skolen, sundhedsvæsenet, MISI, med [moderens] samtykke.

2 c) Derfra har man aftalt at man vil undersøge mulighederne med hjemmeundervisning og MISI har flere gange indkaldt [moderen] til samtale som hun ikke har fremmødt til, hun har fremmødt kun en gang. Man har også aftalt at [en] psykolog [...] vil afholde hjemmebesøg og vurdere om 3 uger.

2 d) Ud fra bekymrings skrivelserne fra lægen, kan jeg ikke se handling fra kommunens side, da der ikke er noteret noget i journalen.

2 e) Efter denne bekymringskrivelse fra [børnepsykologen], har man indkaldt [moderen] til samtale, men blev ikke afholdt, da man udsatte mødetidspunktet.

2 f) Der er ikke noteret noget i forhold til underretning fra tandklinik, men at [barnet] ikke har kontakt udenfor sit værelse, på grund af angst og depression.

[...]"

I kommunens udtalelse af 9. marts 2022 til mig oplyste kommunen bl.a. følgende:

"[...]

2. I forhold til modtaget underretning fra den 11.02.2020, fra børnepsykolog[en] er der afholdt netværksmøde mellem velfærd sagsbehandler, psykolog fra MISI, skolekonsulent og psykolog fra B & U-psykiatrisk ambulatorium. – bilag 2 vedlægges.

[...]

4. Efter der er modtaget underretning fra skolelederen dateret 24.09.2018, har man noteret det i papirform, og har lagt dem i sagsmappen, [moderen] er blevet indkaldt til samtale den 5 oktober 2018. notaterne vedhæftes. BILAG 3

[...]"

Af bilag 2 fremgår en intern e-mail med et beslutningsnotat fra netværksmødet af 13. januar 2020.

Af bilag 3 fremgår et seks sideres håndskrevet notat af 8. oktober 2018, som det ikke har været mulige for mig at tyde.

I kommunens udtalelse af 8. juli 2022 til mig oplyste kommunen bl.a. følgende:

"[...]

3. Vedr. underretning fra skolelæreren den 2 februar 2018, er der desværre intet noteret om hvorvidt Qeqqata Kommunian har handlet i forhold til underretningen.

[...]"

4.2. Vejledning om ansættelse af støtteperson

Følgende fremgår af kommunens udtalelse af 8. juli 2022 til mig:

"[...]

1. Qeqqata Kommunias Velfærdsområdet kan oplyse, at der først er givet råd og vejledning i forhold til støtteperson den 30.03.2021, hvorfor [moderen] blev ansat som støtteperson, hvor hun fortsat er ansat.

I forhold til om det er kommunens opfattelse, at kommunen har levet op til vejledningspligt, kan jeg ikke redegøre hvorfor man ikke har vejledt [moderen] i forhold til muligheden for at blive støtte for sit barn, dette kan ikke ses noteret i sagen.

[...]”

5. Min forståelse og vurdering

5.1. Kommunens handlepligt ved modtagelse af underretninger

5.1.1. Min forståelse af kommunens handlepligt ved modtagelse af underretninger

5.1.1.1. Kommunen modtog den første underretning af 3. november 2017 ved e-mail af 8. november 2017 fra skolen vedrørende barnets fravær for skoleåret 2017-2018.

Kommunen har i udtalelsen af 30. november 2021 til mig bekræftet, at denne underretning blev modtaget. Kommunen har dog samtidigt oplyst, at modtagelsen af underretningen ikke er noteret i journalen, samt at det ikke fremgår af sagens akter eller journalnotater, hvad denne underretning har givet anledning til.

5.1.1.2. Kommunen modtog den anden underretning den 2. februar 2018 fra en lærer på skolen vedrørende barnets fravær og mentale helbred.

Kommunen har i udtalelsen af 8. juli 2022 til mig oplyst, at der ikke er noteret noget i kommunens interne sagsbehandlingssystem i forbindelse med modtagelsen af denne underretning.

5.1.1.3. Kommunen modtog den tredje underretning den 24. september 2018 fra skolen vedrørende barnets fravær.

Jeg bemærker, at kommunens udtalelser af 30. november 2021 og 9. marts 2022 til mig ikke stemmer overens, idet kommunen fremkommer med modsatrettede oplysninger om, hvad underretningen af 24. september 2018 gav anledning til.

Kommunen har i udtalelsen af 30. november 2021 til mig oplyst, at kommunen på baggrund af underretningen indkaldte moderen til en samtale den 24. september 2019 og udarbejdede en henvisning til familiecenteret med henblik på familiebehandling. Jeg bemærker, at kommunen henviser til et møde afholdt ét år efter modtagelsen af underretningen.

Jeg ser ikke blandt sagsakterne, at moderen den 24. september 2019 blev indkaldt til en samtale den 24. september 2019. Jeg ser ligeledes hverken en kopi af indkaldelsen, et notat om en mødeindkaldelse eller et referat af et møde den pågældende dato.

Det er min forståelse, at moderen først den 22. marts 2021 udfyldte et visitationsskema til familiecenteret. Jeg bemærker, at dette visitationsskema ikke er underskrevet eller stemplet af kommunen.

Kommunen har i udtalelsen af 9. marts 2022 til mig oplyst, at kommunen noterede underretningen af 24. september 2018 i papirform og lagde papiret i sagsmappen.

På baggrund af kommunens udtalelse af 9. marts 2022 samt sagens akter er det min forståelse, at kommunen ved brev af 27. september 2018 indkaldte moderen til samtale den 5. oktober 2018 på baggrund af underretningen.

Det står mig ikke klart, om dette møde blev afholdt, men af sagens akter fremgår et seks sideres håndskrevet notat af 8. november 2018. Det har ikke været muligt for mig at tyde det håndskrevne notat, hvorfor det ikke står mig klar, hvad indholdet eller udfaldet af dette møde var.

5.1.1.4. Kommunen modtog den fjerde underretning den 13. september 2019 fra en psykolog vedrørende barnets mentale tilstand.

Kommunen har i udtalelsen af 30. november 2021 til mig oplyst, at "man [har] aftalt at man vil undersøge mulighederne med hjemmeundervisning" af barnet.

Kommunen har endvidere oplyst, at MISI på baggrund af underretningen indkaldte moderen til flere samtaler, som kommunen dog oplyser, at moderen ikke mødte til. Kommunen har endvidere oplyst, at kommunen aftalte med psykologen, at han skulle afholde hjemmebesøg og vurdere situationen om tre uger.

Blandt sagens akter ser jeg ikke en vurdering udarbejdet af psykologen på baggrund af afholdte hjemmebesøg eller en rykker fra kommunen angående vurderingen af hjemmebesøgene.

Ud fra sagsakterne er det min forståelse, at kommunen den 25. september 2019 indkaldte moderen til en samtale den 7. oktober 2019. Det fremgår af et journalnotat udarbejdet den 24. oktober 2019 angående mødet den 7. oktober 2019, at moderen var bekendt med, at psykologen havde sendt en underretning, og at moderen derfor håbede, at hun nu ville modtage hjælp. Det fremgår af journalnotatet, at det var sagsbehandlerens opfattelse, at moderen havde behov for hjælp i forhold til sin datter.

5.1.1.5. Kommunen modtog den femte underretning den 26. november 2019 fra en regionslæge vedrørende barnets selvmordstanker og selvskadende adfærd.

Kommunen har i udtalelsen af 30. november 2021 til mig oplyst, at denne underretning ikke er noteret i journalen, hvorfor kommunen ikke kan se, at kommunen har handlet på baggrund af underretningen.

5.1.1.6. Kommunen modtog den sjette underretning den 10. januar 2020 fra børnepsykologen vedrørende barnets trivsel.

Kommunen har i udtalelsen af 30. november 2021 til mig oplyst og dokumenteret, at kommunen på baggrund af underretningen indkaldte moderen til en samtale den 10. januar 2020. Dette møde blev imidlertid aflyst af sagsbehandleren og ikke efterfølgende afholdt.

Det fremgår af sagens akter, at der den 13. januar 2020 blev afholdt et netværksmøde.

Det er min vurdering, at dette møde ikke var en egentlig støtteforanstaltning, uanset kommunen benævner mødet som et netværksmøde. Det følger af børnestøtteloven § 21, at der forud for iværksættelsen af en støtteforanstaltning skal afholdes en børnesamtale, foretages en socialfaglig undersøgelse og udarbejdes en handleplan. Jeg ser ikke, at kommunen har gjort dette. Jeg bemærker i øvrigt, at dette gør sig gældende ved alle møder, som kommunen benævner som netværksmøder.

Det står mig ikke klart, om mødet den 13. januar 2020 blev afholdt på grund af underretningen af 10. januar 2020, eller om netværksmødet var planlagt før kommunen modtog underretningen.

Kommunens har i udtalelsen af 9. marts 2022 til mig oplyst, at der på baggrund af underretningen af 11. februar 2020 blev afholdt et netværksmøde. Kommunen henviser i den forbindelse til et beslutningsnotat af 13. januar 2020. Det er min forståelse, at kommunen i udtalelsen af 9. marts 2022 henviser til underretningen af 10. januar 2020 og ikke til underretningen af 11. februar 2020, idet der ikke kan afholdes et netværksmøde angående en underretning, der endnu ikke er modtaget.

Jeg lægger på den baggrund til grund, at kommunen den 13. januar 2020 afholdt et netværksmøde på baggrund af underretningen af 10. januar 2020.

Det fremgår yderligere af sagens akter, at kommunen afholdt et møde med moderen i hendes hjem den 17. januar 2020. Det fremgår ikke af journalnotatet udarbejdet på baggrund af dette møde, om kommunen drøftede underretningen af 10. januar 2020 med moderen.

Det fremgår endeligt af sagens akter, at kommunen havde planlagt et møde med moderen den 7. februar 2020, men at dette møde ikke blev afholdt, idet moderen meldte afbud pga. sygdom.

5.1.1.7. Kommunen modtog den syvende underretning den 11. februar 2020 fra en børnepsykolog vedrørende barnets trivsel, udvikling og skolegang.

Kommunen har i udtalelsen af 9. marts 2022 til mig oplyst, at der på baggrund af denne underretning blev afholdt et netværksmøde om barnet. Kommunen har til udtalelsen vedhæftet en intern e-mail af 13. januar 2020 angående et netværksmøde afholdt samme dag.

Som anført ovenfor under afsnit 5.1.1.6. er det netværksmøde, som kommunen henviser til, afholdt før kommunens modtagelse af underretningen, hvorfor det ikke står mig klart, hvilken sammenhæng netværksmødet af 13. januar 2020 har med underretningen af 11. februar 2020. Det er derfor min antagelse, at netværksmødet den 13. januar 2020 blev afholdt på baggrund af underretningen af 10. januar 2020 og ikke på baggrund af underretningen af 11. februar 2020.

Det fremgår af sagsakterne, at kommunen den 11. februar 2020 og den 18. februar 2020 kontaktede moderen for at drøfte muligheden for hjemmebesøg. Jeg ser ikke af sagens akter, at der i denne forbindelse blev afholdt hjemmebesøg.

På baggrund af sagens akter er det min forståelse, at hjemmebesøg imidlertid først blev gennemført af MISI den 16. september 2020 og den 15. oktober 2020.

Det fremgår yderligere af sagens akter, at kommunen afholdt et møde med moderen den 24. april 2020. Af journalnotatet, udarbejdet på baggrund af dette møde, henvises til, at der skal udarbejdes en handleplan, men der henvises ikke til udarbejdelsen af en socialfaglig undersøgelse.

5.1.1.8. Kommunen modtog den ottende underretning den 14. maj 2020 fra tandplejen vedrørende barnets længerevarende udeblivelse fra tandundersøgelse.

Kommunen har i udtalelse af 30. november 2021 til mig oplyst, at kommunen ikke har noteret noget i forhold til denne underretning.

Jeg bemærker, at det fremgår af et journalnotat af 3. juli 2020, at der blev afholdt et møde den 2. juli 2020 mellem kommunens underretningsteam og moderen. Det anføres i journalnotatet, at moderen mangler redskaber for at kunne hjælpe sin datter.

5.1.2. Min vurdering af kommunens handlepligt ved modtagelse af underretninger

5.1.2.1. Kommunen modtog underretninger den 3. november 2017, 2. februar 2018, 24. september 2018, 13. september 2019, 26. november 2019, 10. januar 2010, 11. februar 2020 og 14. maj 2020. Det er min vurdering, at kommunen ved modtagelsen af underretningerne på intet tidspunkt, hverken indenfor den lovfæstede 24-timers frist eller efterfølgende, traf afgørelse om, hvorvidt underretningerne gav anledning til at iværksætte en socialfaglig undersøgelse.

Jeg finder, at kommunen på den baggrund i alvorlig grad har undladt at efterleve de lovregler, der sikrer, at børn og unge efter deres særlige behov bliver tilbudt støtte. Henset til at der er tale om en periode, der strækker sig over flere end tre år, er dette efter min opfattelse yderst uacceptabelt.

5.1.2.2. Jeg bemærker, at det entydigt er mit indtryk, at kommunens manglende afgørelse om, hvorvidt underretningerne gav anledning til at iværksætte en socialfaglig undersøgelse i meget betydelig grad har forsinket afklaringen af barnets behov for hurtigst muligt at blive tilbudt den hjælp, som hun måtte have behov for.

5.1.2.3. Jeg har noteret mig, at kommunen i udtalelsen af 9. marts 2022 til mig har oplyst, at der på daværende tidspunkt fortsat ikke var udarbejdet en socialfaglig undersøgelse.

5.2. Kommunens vejledning om ansættelse af støtteperson

5.2.1. Min forståelse af kommunens vejledning om ansættelse af støtteperson

5.2.1.1. Det er min forståelse, at moderen udfærdigede brevet af 25. juni 2019 efter anmodning fra kommunen.

På baggrund af journalnotatet af 24. april 2020 vedrørende et møde afholdt samme dato samt journalnotatet udarbejdet på baggrund af mødet den 2. juli 2020, er det min forståelse, at sagsbehandleren og moderen drøftede muligheden for at ansætte en støtteperson. Det fremgår derimod ikke af journalnotaterne, hvorvidt sagsbehandleren vejledte moderen om hendes mulighed for at søge om selv at blive ansat som støtteperson.

På baggrund af et journalnotat udarbejdet i forbindelse med netværksmødet den 23. november 2020, er det min forståelse, at moderen ville indsende en skriftlig ansøgning til kommunen, hvor hun ville søge om at blive ansat som støtteperson for sin datter.

Det fremgår ikke af journalnotatet, om moderen ved mødet blev informeret om, hvordan hun skulle søge om at blive ansat som støtteperson. Det fremgår ligeledes ikke af journalnotatet, om kommunen oplyste moderen om, at kommunen forud for ansættelsen af en støtteperson skulle afholde en børnesamtale, udarbejde en socialfaglig undersøgelse og en handleplan. Det fremgår endelig ikke af journalnotatet, om kommunen vejledte moderen om, at en ansættelse som støtteperson som udgangspunkt ville være tidsbegrænset.

På baggrund af en intern e-mail af 16. december 2020 samt et internt notat af 4. januar 2021, er det min forståelse, at moderen i samarbejde med Området for Velfærd kunne sende en ansøgning om selv at blive ansat som støtteperson for sin datter. I e-mailen af 16. december 2020 er anført, at moderen ikke har "hørt noget angående dette."

Jeg bemærker, at kommunen i udtalelse af 8. juli 2022 til mig har oplyst, at moderen først har modtaget råd og vejledning i forhold til ansættelsen som støtteperson den 30. marts 2021, hvor moderen blev ansat som støtteperson for sin datter.

5.2.2. Min vurdering af kommunens vejledning om ansættelse af støtteperson

5.2.2.1. På baggrund af beskrivelsen af kommunens vejledningspligt efter sagsbehandlingslovens § 7, stk. 1, som beskrevet ovenfor i afsnit 3.2., er det min opfattelse, at kommunen ved følgende datoer burde have vejledt moderen om muligheden for at få ansat en støtteperson, herunder muligheden for selv at blive ansat som støtteperson:

- Underskrivelse af samtykkeerklæring den 12. september 2018
- Skriftlig henvendelse af 25. juni 2019
- Møde og underskrivelse af samtykkeerklæring den 7. oktober 2019
- Underskrivelse af samtykkeerklæring den 23. oktober 2019
- Møde den 6. december 2019
- Møde af 17. januar 2020
- Samtale af 11. februar 2020
- Samtale af 18. februar 2020
- Skriftlig henvendelse af 14. april 2020 og rykker af 20. april 2020
- Møde af 24. april 2020
- Møde og underskrivelse af samtykkeerklæring af 2. juli 2020
- Samtale af 16. september 2020
- Samtale af 15. oktober 2020
- Samtale af 9. november 2020
- Behandlingsmøde af 23. november 2020

Det må efter min opfattelse have stået kommunen klart, at moderen ved alle ovenstående datoer anmodede om hjælp til sin datter.

Jeg ser ikke af sagens akter, at kommunen ved møderne på nogen af de ovennævnte datoer vejledte moderen om muligheden for at søge om at få ansat en

støtteperson, herunder muligheden for at søge om selv at blive ansat som støtteperson.

Det er på den baggrund min vurdering, at kommunen ved ingen ovenstående datoer har levet op til vejledningspligten efter sagsbehandlingslovens § 7, stk. 1.

Det er endvidere min vurdering, at kommunens manglende imødekommelse af moderens behov for vejledning har medført et alvorligt retstab for moderen og datteren.

Jeg finder samlet set, at kommunens manglende vejledning af moderen på de angivne datoer er særdeles kritisabel.

5.2.1.2. Såfremt moderen direkte og konkret har anmodet kommunen om vejledning følger det af sagsbehandlingslovens § 7, stk. 1, at kommunen har en retlig forpligtelse til at vejlede moderen. Kommunens vejledningspligt indtræder allerede, hvor moderen redegør for faktiske eller retlige omstændigheder, der burde give kommunen anledning til bemærkninger om det relevante retsgrundlag.

Det er min opfattelse, at kommunen i en tung social sag som den aktuelle af egen drift (ex officio) har en vid vejledningspligt, og at kommunen burde have

- vejledt om det relevante retsgrundlag for ansættelsen af en støtteperson, herunder om kommunens forpligtelse til at afholde en børnesamtale (børnestøtteloven § 43), udarbejde en socialfaglig undersøgelse (børnestøtteloven § 45) og udarbejde en handleplan forud for ansættelsen af en støtteperson (børnestøtteloven § 46),
- vejledt om, at moderen kunne søge om selv at blive ansat som støtteperson, hvorved hendes omsorg for sin datter ville blive økonomisk kompenseret,
- vejledt om fremgangsmåden ved ansættelse af en støtteperson, herunder om de specifikke vilkår for en eventuel ansættelse af moderen,

- vejledt om, hvordan moderen lettest og mest effektivt opfylder kravene for at blive ansat som støtteperson for sin datter og
- vejledt om, hvilke oplysninger moderen selv skulle tilvejebringe for at blive ansat som støtteperson, herunder om der eventuelt skulle anvendes en specifik blanket i forbindelse med en sådan ansøgning.

Jeg bemærker, at kommunens vejledningspligt indebærer, at kommunen er forpligtet til at hjælpe moderen med at udfylde et eventuelt ansøgningsskema, jf. afsnit 3.2.

5.2.2.3. Det fremgår af sagens akter, at der var planlagt et møde den 10. januar 2020 mellem kommunen og moderen. Dette møde blev aflyst af sagsbehandleren. Det fremgår ikke af sagens akter, om kommunen, i forbindelse med at mødet den 10. januar 2020 blev aflyst, forsøgte at fastsætte et tidspunkt for et nyt møde eller i øvrigt rettede henvendelse til moderen for at vejlede om muligheden for at få ansat en støtteperson, herunder mulighed for at søge om selv at blive ansat som støtteperson.

Det fremgår yderligere af sagens akter, at kommunen den 13. januar 2020 afholdt et netværksmøde angående barnet. Det er min forståelse, at moderen deltog i dette netværksmøde. I et beslutningsnotat og i et journalnotat udarbejdet på baggrund af netværksmødet er det anført, at sagsbehandleren inden næste netværksmøde ville undersøge muligheden for at iværksætte en støtte- eller kontaktpersonsordning til datteren efter inatsisartutlov nr. 13 af 12. juni 2019 om støtte til personer med handicap (handicaplovgivningen). Jeg ser ikke, at kommunen forud for det næste netværksmøde vejledte moderen herom.

Jeg finder kommunens manglende opfølgning på møderne af 10. januar 2020 og 13. januar 2020 meget uheldig.

5.3. Kommunens afgørelse om støtteforanstaltninger

5.3.1. Min forståelse af kommunens afgørelse om støtteforanstaltninger

5.3.1.1. Det fremgår af sagens akter, at kommunen modtog i alt otte underretninger. Som anført ovenfor under afsnit 5.1.2.1. er det min vurdering, at kommunen ikke i tilstrækkeligt grad reagerede på en eneste af disse underretninger, idet kommunalbestyrelsen ikke på noget tidspunkt traf afgørelse om, hvorvidt der var grundlag for at iværksætte en socialfaglig undersøgelse.

Vedrørende indholdet af underretningerne bemærker jeg,

- at det fremgår af underretningen af 24. september 2018, at der blev underrettet i håb om, at kommunen straks kunne yde hjælp til moderen,
- at det fremgår af underretningen af 13. september 2019, at barnet var regredieret i en sådan grad, at hun ikke længere kunne inkluderes i MISI's tilbud om åben rådgivning og vejledning, samt at der blev underrettet i håb om, at barnet kunne visiteres en kontakt- eller støtteperson,
- at underretningen af 26. november 2019 forekommer mig at være skærpet i forhold til de forudgående underretninger, idet regionslægen oplyste, at barnet udviste tegn på selvmordstanker og selvskadende adfærd, samt at der afventes hjælp fra kommunen i form af en støtte- eller kontaktperson,
- at det fremgår af underretningen af 10. januar 2020, at børnepsykologen fandt barnets tegn på mistriksel og belastning for meget foruroligende, samt at børnepsykologen vurderede, at barnets mistriksel og belastning var af en sådan grad, at det var nødvendigt at agere inden for en rimelig tidsramme, og
- at det fremgår af underretningen af 11. februar 2020, at børnepsykologen på det kraftigste udtrykte sin bekymring for barnet og familien, idet hun anførte, at situationen var yderst ugunstig og uholdbar.

5.3.1.2. På baggrund af sagens akter, er det min forståelse, at kommunen afholdt adskillelige møder og samtaler med moderen, men at der på intet tidspunkt på baggrund heraf blev iværksat støtteforanstaltninger eller blev truffet en afgørelse om, hvorvidt der var behov for at iværksætte støtteforanstaltninger. Jeg henviser i den forbindelse til afsnit 5.2.

5.3.1.3. Det fremgår af sagens akter, at en sagsbehandler i slutningen af 2017 henvendte sig til skoleinspektøren. I henvendelsen blev det bl.a. oplyst, at det var oplagt at foranstalte familierådslagning, samt at der var planlagt et møde mellem sagsbehandleren, moderen og faderen den 2. januar 2018. Af sagens akter ses ikke et referat af dette møde, hvorfor det ikke står mig klart, om mødet reelt blev afholdt.

Den 4. september 2018 orienterede skolen kommunen om et møde, som skolen den 30. august 2018 havde afholdt med moderen. I orienteringsskrivelsen oplyste skolen, at det var åbenlyst, at moderen havde brug for hjælp. Skolen oplyste videre, at det var af afgørende betydning, at moderen modtog hjælp, hvis det skulle lykkes med barnets videre skolegang. Skolen bemærkede afslutningsvis, at skolen håbede, at kommunen hurtigt ville foranstalte hjælp, idet skolen foreslog, at moderen blev bevilliget psykologhjælp, og at muligheden for en hjemme hos ordning blev overvejet. Jeg ser ikke af sagens akter, at kommunen overvejede disse tiltag.

Den 8. oktober 2018 rettede en kommunal sagsbehandler henvendelse til MISI og anmodede om et samarbejde vedrørende barnet.

Det fremgår af psykologens interne notater, at han den 18. juli 2019 skulle have deltaget i et møde med skolen og sagsbehandleren, men at dette møde blev aflyst. Det står mig ikke klart, hvorfor mødet den 18. juni 2019 blev aflyst. I et internt journalnotat af 2. september 2019 noterede psykologen, at han ikke efterfølgende blev kontaktet af sagsbehandleren.

Det er min forståelse, at kommunen ved e-mail af 23. oktober 2019 på baggrund af samtykkeerklæringerne af 7. oktober 2019 og 23. oktober 2019 anmodede sagsbehandleren i Familiecenteret, MISI, skolen, samt psykologen om oplysninger vedrørende moderen og datteren.

Kommunen modtog psykologens besvarelse den 23. oktober 2019. Kommunen modtog skolens besvarelse den 28. oktober 2019. Det fremgår ikke af sagens

akter, om kommunen modtog svar fra de øvrige indblandede parter, eller om kommunen rykkede disse for svar.

Jeg bemærker, at både samtykkeerklæringen underskrevet den 7. oktober 2019 og den 23. oktober 2019 bl.a. henviser til børnestøttelovens § 45, stk. 2, om socialfaglig undersøgelse. Samtykkeerklæringen underskrevet den 2. juli 2020 henviser til § 29 i inatsisartutlov nr. 13 af 12. juni 2019 om støtte til personer med handicap om oplysnings- og tilbagebetalingspligt.

Det fremgår af et journalnotat af 22. juni 2020, at barnet lider af voldsom depression og social angst, hvorfor kommunen har rettet henvendelse til handicapområdet. Det fremgår yderligere af journalnotatet, at lederen af handicapområdet foreslog, at barnet overgik til at være omfattet af handicaplovgivningen og blev ydet hjælpeforanstaltninger. I sommeren 2020 blev barnets sag oversendt til handicapområdet, men senere sendt tilbage til familieafdelingen, idet barnet ikke kunne diagnosticeres med et handicap.

Det fremgår af en e-mail af 8. juli 2020 fra en sagsbehandler i handicapafdelingen til sygehuset, at kommunen kunne tilbyde en støtteperson, samt at det var nødvendigt med en uddannet støtteperson. Det bemærkes dog ligeledes, at ansættelsen af en støtteperson ville være utilstrækkelig. Det anføres endvidere, at moderen manglede redskaber for at kunne hjælpe sin datter. Sagsbehandleren anmodede derfor sygehuset om et samarbejde.

Den 15. juli 2020 udarbejdede sagsbehandleren en udtalelse vedrørende barnet. Der henvises i den anvendte blanket til børnestøtteloven kapitel 7-9. Det fremgår ikke af udtalelsen, hvilke støtteforanstaltninger der blev påtænkt iværksat.

5.3.2. Min vurdering af kommunens afgørelse om støtteforanstaltninger

5.3.2.1. Jeg lægger til grund, at kommunen på intet tidspunkt i de flere end tre år der gik, fra kommunen modtog den første underretning den 8. november 2017 til moderen den 26. januar 2021 søgte om at blive ansat som støtteperson, har truffet en afgørelse om støtteforanstaltninger efter børnestøttelovens § 21.

Det er min opfattelse, at det allerede ved modtagelsen af den første underretning den 8. november 2017 må have stået kommunen klart, at kommunen skulle træffe en afgørelse om, hvorvidt der var behov for at iværksættelsen af en støtteforanstaltning for barnets særlige behov.

5.3.2.2. Kommunen bemærker i kommunens udtalelse af 30. november 2021 til mig, at moderen er udeblevet fra møder, hvilket har bevirket en lang sagsbehandlingstid. Ud fra sagens akter ser jeg ikke, at moderen er udeblevet fra møder med kommunen i en sådan udstrækning, at dette skulle have besværliggjort kommunens mulighed for at træffe afgørelse om støtteforanstaltninger efter børnestøttelovens § 21.

Dertil kommer, at det er min opfattelse, at kommunen i en sag som denne har en lovfæstet handlepligt – også i tilfælde af et eventuelt trangt samarbejde fra forældremyndighedsindehaveren.

Jeg har derfor ingen betænkeligheder ved at tilsidesætte kommunens forklaring om, at moderen skulle have noget ansvar i forhold til, at kommunen ikke har truffet en beslutning om, hvorvidt der skal iværksættes støtteforanstaltninger gennem flere end tre år.

På denne baggrund er det samlet set min vurdering, at kommunens ageren har været helt utilstrækkelig, præget af manglende fremdrift og passivitet, samt at kommunen har været urimelig lang tid om at træffe en afgørelse om støtteforanstaltninger for barnet. Jeg finder dette uacceptabelt.

6. Konklusion

Det er min vurdering, at kommunen ved modtagelsen af de otte underretninger på intet tidspunkt – til trods for, at kommunen ifølge loven skal træffe en afgørelse inden for 24 timer – traf afgørelse om, hvorvidt underretningerne gav anledning til at iværksætte en socialfaglig undersøgelse. Kommunen har således i meget alvorlig grad forsømt at efterleve de lovregler, der sikrer, at børn og unge

efter deres særlige behov bliver tilbudt støtte. Dette er efter min opfattelse yderst uacceptabelt.

Det er endvidere min vurdering, at kommunen ved en lang række møder og samtaler med moderen ikke opfyldte vejledningspligten overfor at moderen. Jeg ser på intet tidspunkt, at kommunen vejledte moderen om hendes mulighed for at modtage hjælp fra kommunen, herunder om muligheden for at søge om selv at blive ansat som støtteperson. Jeg finder samlet set kommunens manglende vejledning af moderen særdeles kritisabel.

Det er endelig min vurdering, at kommunens sagsbehandling fra modtagelsen af den første underretning og frem til, at moderen søgte om at blive ansat som støtteperson har været helt utilstrækkelig, præget af manglende fremdrift og passivitet, samt at kommunen har været urimelig lang tid om at træffe en afgørelse om støtteforanstaltninger for barnet. Jeg finder kommunens manglende iværksættelse af støtteforanstaltninger i en periode på flere end tre år uacceptabel.

Samlet set er det min vurdering, at kommunens håndtering af sagen har været uantagelig.

Da der efter min opfattelse er begået fejl og forsømmelser af større betydning i sagen, har jeg givet Lovudvalget i Inatsisartut og kommunalbestyrelsen meddelelse om udtalelsen i henhold til § 23 i ombudsmandsloven.

Jeg har sendt en kopi af dette brev til moderen.

Nærværende udtalelse vil i anonymiseret form blive offentliggjort på min hjemmeside og omtalt i min beretning for 2022.

7. Kommunens opfølgning

Det er min vurdering, kommunen bør overveje at fastsætte interne retningslinjer for, hvordan kommunen fremover vil forholde sig, når kommunen modtager en underretning, således at kommunen overholder børnestøtteloven § 19.

Jeg mener endvidere, at kommunen bør overveje at fastsætte interne retningslinjer for, hvordan kommunen fremover vil forholde sig, når en borger anmoder om vejledning og bistand, således at kommunen lever op til vejledningspligten efter sagsbehandlingsloven § 7, stk. 1.

Jeg mener endeligt, at kommunen bør overveje at fastsætte interne retningslinjer for, hvordan kommunen fremover vil sikre, at der træffes en afgørelse om støt-teforanstaltninger efter børnestøtloven § 21, når kommunalbestyrelsen må anse dette som af væsentlig betydning for et barns særlige behov.

Jeg beder kommunen om at meddele mig, hvad min udtalelse giver kommunen anledning til.

SAGSFREMSTILLING

2017

Den 13. oktober 2017 afholdt skolen et møde med barnets forældre om barnets fravær.

Ved e-mail af 8. november 2017 underrettede skoleinspektøren på barnets skole kommunen om barnets fravær for skoleåret 2017-2018. Af underretningen, dateret den 3. november, fremgår følgende:

”Da [barnet] i denne skoleperiode ikke har været i skole i mere end halvdelen af tiden, underretter vi hermed socialforvaltningen. Ud af 56 skoledage, har hun ikke været i skole i 24 skoledage. Udeblivelser og skolevægring begrundes med forskellige årsager. Men vi har endnu ikke set en lægeerklæring, og derfor fremsender vi hermed en underretning.

Vi kan også meddele at eleven også i 1.-3. klasse ofte har haft udeblivelser. [...]”

Det fremgår af en intern e-mail, at en sagsbehandler fra Området for Børn og Familie på et ikke oplyst tidspunkt rettede henvendelse til skoleinspektøren. I henvendelsen blev det bl.a. anført, at det var oplagt at foranstalte familierådslagning, samt at der var planlagt et møde mellem sagsbehandleren moderen og faderen den 2. januar 2018. Af sagens akter ses ikke et referat af dette møde.

2018

Den 2. februar 2018 underrettede barnets lærer kommunen om barnets fravær og gav udtryk for sin bekymring omkring barnets mentale helbred.

Følgende fremgår af et journalnotat udarbejdet den 8. november 2019 angående et møde mellem kommunen og moderen afholdt den 6. marts 2018:

”[Moderen] er efter deltagelse i familiebehandlingen [...] blevet henvist [...] til samtaler i familiecenteret. Efter hjemkomsten var hun aldrig mødt til de aftalte tider.[...]”

Den 4. september 2018 orienterede skolen kommunen om et møde, som blev afholdt med moderen den 30. august 2018 på grund af barnets fravær. Skolen anførte bl.a. følgende:

"[...]

Vi har fra skolens side lavet en underretning til de sociale myndigheder, ligesom vi naturligvis også har haft et utal af henvendelser og samtaler med moderen, men desværre uden resultater.

I dette nye skoleår, har klassen fået en ny klasselærer og vi vil forsøge med nye tiltag for at få [barnet] i skole.

I torsdag under mødet var det åbenlyst at moderen har brug for hjælp.

Hun har selv, forgæves, rettet henvendelse til socialforvaltningen..

Under mødet blev vi enige om, at [barnet] i dag [torsdag den 24/09-2018] skal besøge skolen og at vi her skal lave en aftale om plan for hendes skolegang, ligesom vi også laver en indstilling til skolens AKT (med henblik på at hun lærer at sætte ord på tanker og følelser, hvilket hun tilsyneladende har svært ved)

Hvis det skal lykkedes med [barnets] videre skolegang er det dog af afgørende betydning, at moderen får hjælp. Hun lider af angst og depression og det er derfor vigtigt at hun får nogle samtaler med fx en psykolog ell. lign.

Der bør også tænkes på hvordan man eller kan hjælpe moderen med fx "hjemme hos" ell. lign.

Det er åbenlyst at vi har at gøre med en resource-svag mor, der behøver hjælp til sit skolesøgende barn og vi håber at I hurtigt kan foranstalte noget hjælp til familien, så barnet igen kan passe sin skolegang som loven foreskriver"

Den 12. september 2018 underskrev moderen et forældresamtykke til videregivelse af fortrolige oplysninger mellem sygehuset, kommunen, skolen og hende selv med henblik på at hjælpe sin datter. Samtykket blev givet for perioden 12.09.2018-20.06-2019.

Den 24. september 2018 underrettede skoleinspektøren igen kommunen om barnet. I underretningsskemaet blev det anført, at der blev underrettet for at få hjælp til, at barnet igen bliver glad for at gå i skole. I e-mailen til kommunen hvortil underretningen var vedhæftet, anførte skolelederen, at det er hendes håb, at der straks ydes hjælp.

På baggrund af underretningen af 24. september 2018 blev moderen den 27. september 2018 indkaldt til en samtale ved kommunen. Mødet skulle afholdes den 5. oktober 2018.

Af sagens akter fremgår et seks sideres håndskrevet notat af 8. oktober 2018. Det har ikke været muligt for mig at tyde dette notat.

På en ikke oplyst dato i oktober 2018 indstillede skolen barnet til MISI.

Ved e-mail af 8. oktober 2018 rettede sagsbehandleren i kommunen henvendelse til MISI og anførte:

“Jeg efterlyser hermed oplysninger fra jer vedrørende ovenstående pige, og hvordan sagsbehandlingen går hos jer og hvordan denne borger nu serviceres? Eller hvordan vi samarbejder for at barnet igen og opnå at få skoleglæden tilbage hos barnet sådan at det kan komme i skole igen, dette udefra skolens henvendelse. Jeg har lige netop meddelt moderen til barnet [...] at jeg nu kontakter jer og forhører mig eller at jeg søger samarbejde.

Jeg har også forstået ud fra moderens udtalelse, at [barnet] allerede er henvist til børnepsykiatrien.

[...]” (min oversættelse)

Den 13. november 2018 bekræftede den ledende skolepsykolog, at barnet er henvist til MISI i Qeqqata og sat på venteliste.

Det fremgår af et journalnotat af 7. december 2018, at moderen ikke mødte op til et aftalt møde.

Det fremgår af et journalnotat af 13. december 2018, at moderen ikke mødte op til sidste møde med kommunen. Det er ligeledes anført i journalnotatet at moderen ikke mødte op til mødet den 13. december 2018, idet hun havde glemt at meldt afbud grundet sygdom.

2019

Det fremgår af et internet notat udarbejdet af en psykolog fra MISI, at der den 21. januar 2019 blev afholdt et møde mellem ham og en rådgivningslærer vedrørende barnets skolevægring. På dette møde blev det aftalt, at psykologen ville kontakte moderen og aftale et rådgivningsmøde med henblik på at få barnet i gang med skolen igen.

Det fremgår af sagsakterne, at psykologen den 24. januar 2019 og den 31. januar 2019 afholdt et møde med moderen angående barnets skolevægring og mulighed for at vende tilbage til skolen.

Af interne notater udarbejdet af psykologen fremgår det, at han løbende har haft kontakt til moderen fra den 13. maj 2019 til den 18. november 2019, hvor der blev afholdt samtaler med moderen og barnet herunder hjemmebesøg.

Psykologen anførte i et internt notat af 14. juni 2019, at han havde kontaktet en sagsbehandler angående et møde med skolen, og at sagsbehandleren ville kontakte psykologen, hvis det blev sat i stand. Den 18. juni 2019 kontaktede sagsbehandleren psykologen, idet hun oplyste, at mødet med skolen var aflyst. Sagsbehandleren ønskede at fastsætte en ny dato. Den 2. september 2019 noterede psykologen, at han aldrig blev kontaktet af sagsbehandleren.

Den 14. august 2019 noterede kommunen modtagelsen af et brev af 25. juni 2019 fra moderen. I brevet redegør moderen for sin opfattelse af sagsforløbet fra august/september 2017 og frem til oktober/november 2018. I overskriften har moderen anført, at referatet af sagsforløbet videresendes efter sagsbehandlerens anmodning. Af brevet fremgår bl.a. følgende:

"[...]"

Den 13. september 2019 underrettede psykologen Området for Familie om barnets udvikling. psykologen anførte bl.a. i underretningen:

"[...]

På det seneste er [barnet] regredieret i en sådan grad, at hun ikke længere kan inkluderes i MISI's tilbud om åben rådgivning og vejledning. [Barnet] har ikke været i skole i 2 år.

[...]

Hun udviser kraftige tegn på depression og angst, som påkræver et intensivt behandlingsforløb, hvis det skal blive bedre. Hun er dog et sted nu, hvor hun ikke er modtagelig over for den rådgivning og vejledning jeg påbegyndte i februar.

Jeg underretter derfor i håb om, at Område for Familie kan visitere [barnet] til at få en mentor hun kan spejle sig i og se op til. Denne mentor kan hjælpe [barnet] med igen at blive i stand til at tilbringe tid med andre end sin nærmeste familie. Hvis Område for Familie beslutter at [barnet] skal have en mentor/støtteperson, så er det vigtigt at denne støtteperson er en kvinde, gerne i 20'erne, som [barnet] kan se sig selv i. Såfremt Område for Familie visiterer [barnet] til en støtteperson kan jeg tage nogle forberedende samtaler med hende, da jeg har et indgående kendskab til sagen."

På baggrund af underretningen af 13. september 2019 indkaldte kommunen den 25. september 2019 moderen til en samtale. Samtalen skulle afholdes den 7. oktober 2019. I indkaldelsen anføres bl.a.:

"[...]

Årsagen til du/i bliver indkaldt til samtale vil blive forklaret nærmere ved samtalen, endvidere vil du blive hørt om hvilke hjælpeforanstaltninger du har behov for.

[...]"

Den 7. oktober 2019 underskrev moderen en samtykkeerklæring til at Qeqqata Kommunia kan indhente oplysninger fra læge/sygehus, skole og daginstitution, Familiecenteret samt MISI.

Den 23. oktober 2019 underskrev moderen endnu en samtykkeerklæring til, at Qeqqata Kommunia kan indhente oplysninger fra læge/sygehus, skole, Familiecenteret samt MISI.

Den 23. oktober 2019 anmodede sagsbehandleren i Familiecenteret, MISI (PPR), skolekonsulenten samt psykologen om oplysninger vedrørende moderen og barnet. Psykologen sendte samme dag de oplysninger, som han havde vedrørende moderen og barnet videre til sagsbehandleren. Den 28. oktober 2019 modtog kommunen en udtalelse om barnets udvikling fra skolen.

Det fremgår af et journalnotat af 24. oktober 2019, at kommunen afholdt en samtale med moderen vedrørende underretningen af 13. september 2019. Af journalnotatet fremgår bl.a. følgende:

"[...]

[Moderen] ved, at [psykologen] har sendt en bekymringskrivelse, hun håber, at de nu kan få hjælp.

[...]

Ud fra det jeg hører fra moderen, har hun behov for hjælp i forhold til sin datter. Derfor skal der arbejdes på at hjælpe hende og hjælpe [barnet] til at gå i skole igen og være sammen med andre mennesker. Det skal ikke glemmes, at [barnet] iht. lovgivning stadig er i den undervisningspligtige alder.

[...]” (min oversættelse)

Den 21. november 2019 havde en af mine medarbejdere en telefonisk vejledning af moderen, hvor moderen overfor min medarbejder oplyste om sine udfordringer med kommunen i forhold til at modtage hjælp til sin datter. Min medarbejder oplyste modereren om muligheden for at søge om aktindsigt og oplyste om muligheden for at klage til ombudsmanden.

Følgende fremgår af et journalnotat af 28. november 2019 angående en samtale mellem kommunen og faderen:

"[Faderen] retter henvendelse hertil om sin datter [...]. Da han talte med moderen, havde han hørt, at [barnet] var begyndt at skære i sig selv, og at moderen har det svært med det og havde grædt under samtalen. Efter sigende havde [moderen]

ikke fået hjælp omkring det, trods sine henvendelser. Han vil gerne høre, hvad der kan gøres ved det, og om der først skal gøres noget, når deres datter har begået selvmord.

[...]” (min oversættelse)

Det fremgår yderligere af journalnotatet af 28. november 2019, at sagsbehandleren efter nærmere undersøgelse af sagen aftaler et møde med moderen og faderen den 5. december 2019.

Følgende fremgår af et journalnotat udarbejdet den 6. februar 2020 angående et møde afholdt den 28. november 2019 mellem kommunen, moderen og faderen:

”Samtale med [...] begge forældre efter aftale. Samtalen gik mest på at høre, hvordan og hvorledes begge forældre kunne hjælpe hinanden omkring deres datter, og hvad de havde brug for i forhold til datteren. Samtalen startede med at spørge, hvordan da har det. Moderen siger, at hun har det hårdt og mangler hjælp, [...]

[...]

Under samtalen blev aftalt, at jeg kigger på mulighederne for hjemmeundervisning i samarbejde med skolekonsulenten på [skolen], og at jeg besøger hende i hjemmet. Overvejelserne omkring handleplanen bliver taget op senere. Vi skal komme hjem til hende oftere med henblik på, at hun bliver fortrolig med os, og derved får opbygget hendes tillid til os. Vi ser på forældrenes status igen om 3 uger og ser, hvordan det går med [barnet].” (min oversættelse)

Den 26. november 2019 underrettede en regionslæge kommunen om barnets selvmordstanker og selvskadende adfærd. I underretningen anføres bl.a.:

”[...]

Denne bekymringssskrivelse foretages, da undertegnede er særdeles bekymret for [barnet] trivsel, idet [barnet] gentagne gange har haft selvmordstanker, og nu ikke har været i skole i over 2 år.

[...]

[Barnet] er udredt via Børnepsykologen ved PPR og fået diagnosen social angst og depression, og afventer hjælp fra kommunen i form af støtte/kontaktperson.”

Det fremgår af et journalnotat udarbejdet den 6. februar 2020 angående et møde afholdt den 6. december 2019, at sagsbehandleren er begyndt at afholde samtaler med moderen i hendes hjem. Det fremgår af journalnotatet, at den næste samtale skal afholdes den 17. december 2019.

2020

Den 10. januar 2020 underrettede en børnepsykolog kommunen vedrørende barnet. I underretningen blev det bl.a. anført:

"[...] Børne- og Ungdomspsykiatrisk amb. [finder] det meget foruroligende, at [barnet] udviser tegn på mistrivsel og belastning. Dette i en sådan grad, at der nødvendigvis må ageres inden for en rimelig tidsramme. For at fremme [barnets] videre trivsel og udvikling findes det afgørende, at [barnet]/familien tilbydes en relevant, holistisk og praksisnær støtte.

[...]"

Følgende fremgår af en intern e-mail af 13. januar 2020 vedrørende et afholdt netværksmøde af samme dato:

"[...]"

- **Psykolog fra MISI:** Det undersøges, hvorvidt MISI har mulighed for at lave en kognitiv undersøgelse af [barnet], så denne bl.a. kan indgå i udredningen.
- **Skolekonsulent:** Afdækker hvilken lærer, der har mulighed for at påbegynde hjemmeskole/undervisning af [barnet]. Endvidere fremsender B&U-psykiatrisk amb. en anmodning om en skoleudtalelse til skolekonsulent, der vil sikre, at denne fremsendes til rette vedkommende.
- **Sagsbehandler:** Der skal fortsat være samtaler mellem sagsbehandler og mor. Endvidere vil sagsbehandler inden kommende netværksmøde undersøge, hvorvidt der kan iværksættes en støtte/kontakt – person til [barnet].
- **Psykolog fra B&U-psykiatrisk amb.:** [Barnet] tilses ifm. specialistbesøg [...]. Udredningsforløb påbegyndes via Skype."

Det anføres i e-mailen af 13. januar 2020, at det næste netværksmøde skal afholdes den 11. februar 2020.

Følgende anføres bl.a. i et journalnotat udarbejdet den 7. februar 2020 angående det afholdte netværksmøde den 13. januar 2020:

"[...]

Skolen prøver i at finde en lærer, der kan stå for undervisningen, én, [barnet] kan stole på. De nærmeste dage vil vise, hvordan det videre forløb kan gennemføres.

Psykologen og [moderen] aftalte at mødes og tale sammen. Der vil psykologen høre, hvordan det var gået med [barnet] i hendes liv tidligere.

[Skolepsykologen] indvilgede i at hjælpe til i udredningsfasen (påbegynde kognitiv undersøgelse)

Sagsbehandler[en]undersøger handicaplovgivningens muligheder for tildeling af støtteperson.

Opfølgingsmøde aftalt til den 11. februar 2020 kl. 10.00." (min oversættelse)

Det fremgår af senere sagsakter, at mødet den 11. februar 2020 ikke blev gennemført.

Det fremgår at et journalnotat udarbejdet den 7. februar 2020, at kommunen havde planlagt et møde med moderen den 10. januar 2020. Dette møde blev aflyst af sagsbehandleren, idet der i journalnotatet er anført følgende:

"Skulle have talt med hende i dag. Det blev udsat på grund af anden presserende opgave. Ringede til hende og orienterede om det." (min oversættelse)

Det fremgår af et journalnotat udarbejdet den 13. februar 2020 angående et møde den 17. januar 2020, at en sagsbehandler besøgte moderen i hendes hjem. Det fremgår af journalnotatet, at næste møde skal afholdes den 7. februar 2020.

Det fremgår af et andet journalnotat udarbejdet den 13. februar 2020 angående mødet den 7. februar 2020, at dette blev aflyst, idet moderen var syg og meldte afbud. Det er anført i journalnotatet, at mødet blev flyttet til den 14. februar 2020.

Den 11. februar 2020 underrettede børnepsykologen i kommunen vedrørende barnet. I underretningen blev bl.a. anført:

"[...]

Mor fremtræder presset, og udtrykker en desperat trang til at modtage hjælp og støtte for, at kunne lykkes med at fremme [barnets] trivsel, udvikling og skolegang. Jeg må på det kraftigste udtrykke min bekymring for [barnet]/familien, da situationen er yderst ugunstig og uholdbar. [...]"

Det fremgår af journalnotaterne, at moderen havde et møde med kommunen den 14. februar 2020, hvorfor en sagsbehandler mødte op hos moderen. Møde blev ikke afholdt, idet moderen ikke var hjemme.

Det fremgår af det psykologiske notat udarbejdet af MISI den 15. november 2020, som beskrevet nedenfor, at kommunen den 11. februar 2020 på baggrund af underretningen af samme dato kontaktede moderen for at drøfte muligheden for hjemmebesøg. Det fremgår yderligere, at kommunen igen den 18. februar 2020 kontaktede moderen for at høre om et hjemmebesøg kunne gennemføres.

Moderen rettede den 14. april 2020 henvendelse til kommunen via e-mail, idet hun bl.a. anførte:

"[...]

Arbejder [navngiven sagsbehandler] stadigvæk hos jer?

[...] hun kommer ellers på hjemmebesøg hos os men hun har ikke givet lyd fra sig og ikke kommet i ca. 2 måneder og [navngiven medarbejder] fra SANA fra psykiatrien har siden dengang vi holdt møde i sygehuset (13. januar 2020) sammen med indsatsgruppen som psykologen fra SANA har "oprettet", har [sagsbehandleren] heller ikke kommet til sin sidste møde, derfor efterlyser jeg oplysninger om vi igen skal have en ny sagsbehandler, i så fald hvornår?

Psykologen har også skrevet til jer mht. vores sag, men der er vist ingen som arbejder på sagen, siden vi heller ikke har fået noget som helst at vide hvordan sagen kører, jeg ønsker at få svar på ovennævnte, da jeg har snakket med psykologen fra SANA som også venter på svar fra jer."

Den 20. april 2020 rykkede moderen kommunen for svar på sin e-mail af 14. april. 2020.

Af to separate journalnotater udarbejdet henholdsvis den 27. april 2020 og den 26. juni 2020 fremgår bl.a. følgende om et møde afholdt den 24. april 2020:

"[Moderen] kæmper for at få hjælp til sin datter, der lider af voldsom social angst og depression, og som er skyld i, at hun i dag ikke har gået i skole efterhånden i 3 år.

[Moderen] var inde på de mange mislykkede forsøg på at behandle sagen. Jeg vil derfor prøve en ny måde. Jeg tilbød hende at vi to i samarbejde kan prøve at hjælpe hendes datter, og det hilste hun velkommen. [...]

Vi forestiller os, at følgende kan indgå i handleplanen:

Støtteperson: Mest som støtte for [barnet] tilbagevenden til den "normale" hverdag. Lige nu passer moderen [sin datter] dag og nat. Hun vil ikke gå ud af sit soveværelse og kan næsten ikke være sammen med sine søskende. Derfor er det vigtigt, at hun får en støtteperson, hun med tiden kan komme til at stole på og tale med, med henblik på, at hun kan komme lidt ud.

Hjemmeskole: [Barnet] kan ikke komme uden for huset på grund af, at hun lider af voldsom depression og angst. Hun har derfor ingen ressourcer til at skulle gå i skole, selvom hun er glad for at gå i skole. Moderen og jeg talte bl.a. om muligheden for at deltage i klasseundervisningen via skype, så hun uden selv at være til stede kan følge med i forholdene i klassen og forhåbentlig efterhånden kan se, at det er i orden at være på skolen og er ikke farlig. Jeg forestiller mig, at jeg på denne baggrund kan tale med klasselæreren og skoleinspektøren om det på netværksmødet.

[Moderen] og jeg aftalte at opstarte hjemmebesøg, hvor vi i første omgang ikke behøvede at møde [barnet] direkte, men at moderen og jeg talte sammen, hvor [barnet], hvis hun vil, kan lytte til samtalen. Og når hun så fornemmer, at hun kan stole på os, vil det forhåbentlig resultere i, at hun får lyst til at deltage i samtalen.

[...]" (min oversættelse)

Den 14. maj 2020 underrettede tandplejen kommunen vedrørende barnets læn-gerevarende udeblivelse fra tandundersøgelse. Det blev i underretningsskemaet anført, at barnet pga. angst ikke har været til tandundersøgelse siden juni 2017.

Følgende fremgår af et journalnotat af 22. juni 2020:

"[...]

Datteren [...] lider af voldsom depression og social angst, og jeg har rettet forespørgsel til handicapområdet om muligheder for hjælp til hende.

Lederen på handicapområdet [...] foreslår, at jeg taler med den kommende sagsbehandler om, at barnet overgår til handicaplovgivningen og ydes de rigtige hjælpeforanstaltninger.

[...]" (min oversættelse)

Følgende fremgår af et journalnotat af 3. juli 2020 angående et møde afholdt den 2. juli 2020:

“Underretningsteamet og sagsbehandlere [...] holdt møde med [moderen] i går torsdag på børn- og ungeafdelingen [...]

Hun har ikke været i skole i over to år. Moderen havde ønsket hjemmeundervisning, men hidtil uden resultat. Fra kommunen kan vi tilbyde hende en støtteperson. Hvis [barnet] skal begynde at gå uden for hjemmet igen, er det ikke nok med en støtteperson. Det er nødvendigt med en person, der er uddannet til at tage sig af hende.

Moderen gør, hvad hun kan, for at hjælpe hende og mangler redskaber til at gøre det.

Pigen har stort behov for hjælp. Hvorledes kan vi indlede et samarbejde om det?

[...]” (min oversættelse)

Angående mødet af 2. juli 2020 fremgår bl.a. følgende af en intern e-mail af 8. juli 2020 fra en sagsbehandler i handicapafdelingen til på sygehuset:

“[...]

[Barnet] har ikke været i skole i over to år, [moderen] har ellers ønsket at [barnet] hjemmeundervises, men uden resultater.

Fra kommunen kan vi tilbyde en støtteperson, men en støtteperson er ikke nok, såfremt [barnet] skal ud igen og får en normal liv. Der er behov for en uddannet person.

[Moderen] har det hårdt, for hun vil ellers gerne hjælpe sin datter, men mangler redskaber.

[Barnet] har virkelig behov for hjælp, hvordan kan vi samarbejde om at hjælpe [barnet]?”

Den 2. juli 2020 underskrev moderen en samtykkeerklæring til at Qeqqata Kommunia kunne indhente oplysninger fra MISI.

Den 15. juli 2020 udarbejdede sagsbehandleren en udtalelse vedrørende barnet. Der henvises i den anvendte blanket til børnestøtteloven kapitel 7-9.

Det fremgår af et journalnotat af 28. oktober 2020, udarbejdet på baggrund af et møde afholdt den 11. august 2020, at kommunen har modtaget en lægeerklæring, hvoraf det fremgår, at barnet ikke har en diagnose. Det anføres i journalnotatet, at sagen er sendt videre til Børne- og ungeafdelingen.

Den 16. september 2020 og den 15. oktober 2020 foretog MISI hjemmebesøg hos moderen.

Den 9. november 2020 afholdt sagsbehandleren en samtale med moderen. Af sagens akter fremgår et psykologisk notat fra MISI af 15. november 2020. Det er i notatet anført, at undersøgelsen er udarbejdet på baggrund af skolens indstilling i oktober 2018. Notatet beskriver resultaterne af den psykologiske undersøgelse.

Det fremgår af en intern e-mail, at der den 23. november 2020 var planlagt et netværksmøde, hvortil moderen, MISI, skolen og kommunen var inviteret.

Følgende fremgår af et journalnotat af 26. november 2020:

”Under mødet deltog børnepsykolog og psykolog fra MISI, moderen, en lærer fra skolen og kommunens sagsbehandler, og vi drøftede sagen vedr. [barnet].

Pågældende har fået besøg fra MISI og talt kort med dem. Sagsbehandlerne fra MISI starter kontakten via telefon og skype, de såkaldte 2-minutes samtaler, med henblik på en overgang til integration i samfundet. Endvidere giver skolen hende bøger, og moderen starter i forsøg med hende med at låne bøger fra biblioteket. Moderen indsender skriftlig ansøgning til kommunen om støttepersonordning. Pågældende kan ikke registreres som handicappet, da hendes handicap er usynligt. Moderen skal deltage i initiativer omkring forsøg på at få hende til at åbne sig og integrere sig. Endvidere henvises moderen til psykologsamtaler.” (min oversættelse)

Følgende fremgår bl.a. af en intern e-mail af 14. december 2020 fra Børne- og Ungdomspsykiatri til MISI og skolen:

”Vi har jo til netværksmødet om [barnet], snakket om at jeg ville opdatere jer, efter jeg har snakket med [barnet] et par gange. [...]

[...]

Vi skulle jo sammen diskutere hvornår der vil give mening at begynde at tænke på lektier til hende, samt hvilke slags lektier/opgaver.

Jeg synes det kunne være godt for [barnet], at vi fra det nye år giver hende opgaver fra skolen. Gerne starten af januar, når skolen starter igen.

Jeg synes det kunne være godt at diskutere om hvem de skal give hende opgaverne, og der er det relevant at vide om skolen har mulighed for at sende en underviser hen til hende. Har I i skolen snakket om det?

Vi har brug for at diskutere hvem der går ud til hende, og hvor tit. Hvad synes i?

Vi har til netværksmødet aftalt at [en navngiven medarbejder] vil spørge [en anden navngiven medarbejder] om man kan skrive støtteforanstaltninger til kommunen, fra MISI.

Skolen har aftalt at skolen vil prøve at spørge ledelsen om der kan søges om at [barnet] får en hjemmeunderviser, eller en underviser der kan nå hjem til hende, for at give hende opgaver."

Følgende fremgår bl.a. af en intern e-mail den 16. december 2020 fra MISI til flere sagsbehandlere og skolen:

"[...]

Vi kan fra MISI godt skrive en anbefaling til ansøgningen om en støtteperson, men selve ansøgningen skal komme fra området for velfærd i samråd med mor, hvorfor jeg har sat [sagsbehandleren] som cc. Vi aftalte til behandlingsmødet, at [sagsbehandleren] ville gå videre med en ansøgning. Mor har ikke hørt noget angående dette. [...]

Angående undervisning hører vi også meget gerne hvad [skolen] har af muligheder. Såfremt det kan lade sig gøre med hjemmeundervisning, kan det jo overvejes om der skal søges specialundervisning fremover. På den måde kan der fastsættes timer til undervisning af [barnet]."

2021

Af sagsakterne fremgår et MISI-notat af 4. januar 2021 vedrørende behandlingsmødet af 23. november 2020. Det anføres heri, at muligheden for undervisning af barnet i hjemmet blev diskuteret samt at skolekonsulenten ville undersøge muligheden nærmere. Af notatet fremgår bl.a. yderligere:

" [...] MISI kan godt lave en anbefaling til ansøgningen om støtteperson, men selve ansøgningen skal udformes af mor sammen med området for velfærd. MISI afventer således efterspørgsel på sådan skrivelse.

[...]

MISI afventer for nu yderligere information fra [skolen] angående fremtidig hjemme-/specialundervisning samt fra OV [Området for Velfærd] angående ansøgning om støtte i hjemmet."

Den 26. januar 2021 sendte moderen en ansøgning om ansættelse af støtteperson, idet hun bl.a. anførte følgende:

"Jeg søger herved efter opfordring om at blive ansat som lønnet støtteperson for min datter.

På baggrund af, at hun i de sidste 3 år ikke har gået i skole, har vi en sag om det kørende. Jeg har endnu ikke fået at vide, hvordan man kan hjælpe min datter, og om vi kan få ansat en støtteperson til hende.

[...]" (min oversættelse)

Den 2. februar 2021 har kommunen i et journalnotat noteret modtagelse af modernes ansøgning af 26. januar 2021.

Den 5. februar 2021 klagede moderen til mig, idet hun anførte følgende:

"Min datter der idag er 12 år har ikke været i skole i over 3 år, hun har socialangst og depression iflg. [en psykolog] som har arbejdet hos MISI/PPR, og han har ellers også skrevet til kommunen med indberetninger og søgt om en støtteperson til min datter, i håb om at hun igen kan starte i skole igen.

Vi har ikke fået hjælp fra kommunen siden jeg henvendte mig tilbage i 2017 frem til d.d. ingen brev, og ingen indkaldelse fra den sidste sagsbehandler som vi åbenbart har fået i november 2020, som hedder [...], hende mødte jeg da jeg var til samtale hos psykolog [...] fra Rejseholdet SANA's psykiatriske afdeling, som sundhedsvæsenet har henvist os til, idet vi ikke har fået hjælp fra kommunen og [min datters] tilstand blev værre.

[...]"

Den 18. februar 2021 rettede moderen henvendelse til kommunen og spurgte til, hvornår hun kan forvente en afgørelse vedrørende sin ansøgning af 26. januar 2021.

Den 23. februar 2021 anmodede jeg kommunen om sagens akter, idet jeg anførte følgende:

"[...]

Som jeg forstår henvendelsen, ønsker [moderen] at klage over, at Qeqqata Kommunia (herefter kommunen) endnu ikke har truffet afgørelse om hjælp og støtte til [sin] datter, [...], som [hun] ansøgte om i 2017.

Jeg forstår endvidere, at [moderen] i løbet af sagens forløb ikke er blevet underrettet om sagens status eller blevet oplyst, hvornår hun kan forvente sagen færdigbehandlet.

Jeg bemærker, at jeg i en udtalelse tidligere har givet udtryk for, at det i visse sager, hvor sagsbehandlingen trækker mere ud end borgeren må kunne forvente, vil være bedst stemmende med god forvaltningsskik, hvis en myndighed underretter en borger om sagens forløb hver 3. måned.

Jeg henviser til min udtalelse 2019-4, som er optrykt i min beretning for 2019, og som kan læses i sin helhed på min hjemmeside www.ombuds-mand.gl.

./. Jeg vedlægger kopi af [moderens] e-mail af 5. februar 2021.

1. Jeg oversender sagen til Qeqqata Kommunia med anmodning om, at kommunen ud fra det ovenfor anførte hurtigst muligt træffer afgørelse i sagen, eller hvis kommunen ikke inden for kortere tid kan træffe afgørelse, redegør for sagens status og oplyser [moderen] om, hvornår hun kan forvente svar.

2. Jeg har endnu ikke grundlag for at vurdere, om [moderens] henvendelse giver mig anledning til også at undersøge sagen.

Jeg beder derfor kommunen om også at sende samtlige akter i sagen til mig pr. e-mail [...], uanset i hvilken forvaltning eller afdeling de pågældende akter findes.

Med samtlige akter forstås alle dokumenter, der er modtaget og oprettet til brug for behandling af [moderens] og [barnets] sag, herunder samtlige ind- og udgående breve, notater, indberetninger og uformelle optegnelser."

Følgende fremgår af et journalnotat af 25. februar 2021:

"For det første skal handleplanen udarbejdes til brug for indkaldelse af [moderen] til samtale på sin datters skole, også for at gennemføre et netværksmøde, i forbindelse med datterens overgang til skolen. Moderen opfordres til at indgå i samarbejde i denne proces." (min oversættelse)

Den 22. marts 2021 modtog jeg sagsakterne fra kommunen. Blandt kommunens sagsakterne var vedlagt et brev af 17. marts 2021, hvoraf følgende fremgår:

"Qeqqata Kommunias velfærdsafdeling har i forbindelse med [moderens] klage vedr. sagsgang i forhold til hendes datter [...]. Taget kontakt med hende og ført samtale med hende den. 11.03.2021.

Vi kan oplyse at sagen har kørt langsomt og at der har været afholdt behandlingsmøde med sundhedsvæsenet, hvor man har konstateret at [barnet] ikke har en diagnose som man ellers har antaget og at sagen på ny skulle vurderes i forhold til hendes skolegang og støtte i hjemmet.

Vi har nu fået oplyst af [moderen] at planerne omkring skolegang er blevet startet fra folkeskolen, hvor hun nu får hjemmeundervisning 1x om ugen, men der er endnu ikke søgt om en støtteperson, idet [moderen] selv har søgt om at være støtteperson for sin datter i hjemmet, men har endnu ikke fået svar på sin ansøgning, som støtteperson for sin datter, dette er begrundet med at hun ikke har kunne arbejde som støtteperson, da hun selv har angst og depression.

På disse baggrund, har undertegnede lavet en aftale med [moderen] at vi starter en ansøgning om støtteperson udefra samt at undertegnede skulle deltage i netværksmøde i dag den 17 marts 2021 kl. 13.30 med deltagelse fra skolen, Misi, sundhedsvæsenet og velfærdsafdelingen.

[...]"

Om netværksmødet fremgår følgende af et journalnotat af 17. marts 2021:

"Efter samtale med [moderen] om videre sagsbehandling af det ansøgte støtteperson, deltaget i netværksmøde med [moderen] og der blev meldt afbud fra MISI og skolen.

Der blev oplyst fra psykiatrien om at de ikke kan give diagnose for [barnet], da de ikke kan snakke med hende, og de efterlyste hvad kommunen vil gøre i forhold til hendes skolegang, hun får nu hjemmeundervisning 1 x ugl, men at hun endnu ikke har mødt læreren.

[Moderen] oplyste, at [datteren] er ved at åbne op igen, efter hendes 2 søstre flyttede ud til deres eget bolig og [barnet] er begyndt at deltage i samværet i stuen og begyndt at spise med i køkkenet. hun har kørt med i bilen, men kom ikke ud, men var der.

Vi er kommet i gang med at lave en henvisning til familiecenteret og behandle ansøgningen om støtteperson, der vurderes om at det vi være godt hvis moderen [...] bliver støtteperson for hende og evt. i 40 timer om ugen, da [barnet] vil lukke af igen hvis hun ikke kender sin støtteperson.

[Moderen] forklarer også, at [datteren] har ødelagt sine briller og har virkelig brug for briller, hvis hun skal kunne lave sine lektier, og derfor har [moderen] funder sig et arbejde som rengøringsdame 1 x ugl. men efter det har [datteren] også fået det dårligere.

Der er aftalt at [moderen] kommer den 22 marts kl. 13.00 så vi kan udfylde henvisningsskema til familiecenteret, hvor hun også kan få sparring i forhold til [barnet].”

Det fremgår af et journalnotat af 22. marts 2021, at en sagsbehandler talte med moderen vedrørende udfyldningen af et henvisningsskema til familiecenteret, samt vedrørende støtte.

Blandt sagsakterne er der et udfyldt visitationsskema til familiecenteret underskrevet af moderen den 22. marts 2021. Visitationsskemaet er ikke underskrevet af sagsbehandleren. Som en del af visitationsskemaet indgår et afsnit betegnet som en handleplan, hvoraf følgende fremgår:

“[...]

Familiens ønsker og motivation til familiebehandling på Familiecenteret:

Hvilke ændringer ønsker familien:
[Moderen] vil gerne have at [datteren] får det bedre og kan blande sig i folkemængden, og vende tilbage til skolebænken og være sammen med sine jævnaldre. [Moderen] er åben for råd og vejledning i forhold til [datteren].
Hvad er familien motiveret til:
[Moderen] vil have redskaber til at få deres dagligdag til at fungere normalt og hun har brug for at snakke med nogen der kan give råd og vejledning.

Handleplan

Kortsigtet	Langsigtet
For barnet 1	For barnet 1
At få [barnet] til at blive mere åben og kan snakke med nogen.	At få [barnet] tilbage til skolebænken og blive mere åben og begynde at blande sig til sine omgivelser.
For barnet 2	For barnet 2
For barnet 3	For barnet 3

For barnet 4	For barnet 4
For forældre/omsorgspersoner/voksne	For forældre/omsorgspersoner/voksne
[Moderen] til at modtage råd og vejledning i forhold til hvordan hun bedre kan få [datteren] til at åbne sig og vende tilbage til skolen. [Moderen] mangler sparring.	

Forslag til konkrete tiltag:

Hvilke tilbud fra Familiecenteret kunne være relevante:
At [moderen] får den hjælpe og støtte til at kunne klare hverdagen med sin datter som er meget indelukket og evt. sætte en miljømedarbejder til rådighed. Samt at give samtaler med [moderen]. Og sparring.

Evaluerings dato:
22.04.2021

[...]"

Den 30. marts 2021 blev moderen ansat som støtteperson for [sin datter] for 40 timer om ugen for perioden 6. april 2021 til 1. juli 2021. Perioden blev senere forlænget til den 6. juli 2021. Det er i afgørelsen af 30. marts 2021 anført, at sagen vil blive taget op til vurdering ved bevillingsperiodens udløb ud fra det stade, som [barnet] er nået til.

Den 2. november 2021 anmodede jeg kommunen om en udtalelse samt yderligere akter, idet jeg bl.a. anførte følgende:

"[...]

1. Jeg anmoder kommunen om en udtalelse til sagen.

Jeg beder kommunen om i udtalelsen særligt at redegøre for følgende spørgsmål, gerne i den angivne rækkefølge:

- a) Status på sagen siden fremsendelse af akter den 22. marts 2021 om støtteperson til [barnet].
- ./.. Jeg henviser til mit brev af 23. februar 2021, som jeg vedlægger i kopi, hvor jeg anmodede kommunen om hurtigst muligt at træffe en afgørelse i sagen eller, hvis kommunen ikke inden for kortere tid kunne træffe en afgørelse, at redegøre for sagens status overfor [moderen] og oplyse hende om, hvornår hun kan forvente svar.
- b) Hvis kommunen ikke har truffet en afgørelse vedrørende støtteperson, beder jeg kommunen oplyse, hvorpå sagen beror.
- c) Hvis kommunen ikke har truffet en afgørelse vedrørende støtteperson, beder jeg kommunen oplyse, om [moderen] løbende er blevet orienteret om sagens status og den forventede behandlingstid. Hvis [moderen] ikke er blevet orienteret, beder jeg kommunen redegøre for, hvorfor dette ikke er sket.
- d) Hvilken lovgivning har kommunen behandlet ansøgningen om støtteperson efter, og hvorfor denne lovgivning er valgt frem for en anden. (Sociallovgivningen eller skolelovgivningen)

2. Det fremgår af sagens akter, at kommunen har modtaget adskillige underretninger og bekymrings skrivelser i sagen. Det står mig ikke klart, hvad kommunen har foretaget efter modtagelse af hver enkel underretning eller bekymrings skrivelse. Jeg beder derfor kommunen om at redegøre for, hvad kommunen har foretaget efter at have modtaget nedenstående underretninger og bekymrings skrivelser, gerne i følgende rækkefølge:

- a) 3. november 2017 af skolelederen [...] vedrørende [barnets] fravær.
- b) 24. september 2018 af skolelederen [...] vedrørende [barnets] fravær.
- c) 13. september 2019 af psykolog [...] vedrørende [barnets] skolevægring og mulighed for at få visiteret en mentor/støtteperson.
- d) 25. november 2019 af regionslæge [...] vedrørende [barnets] skolevægring, selvmordstanker og selvskadende adfærd.
- e) 10. januar 2020 af børne- og ungdomspsykiatrisk psykolog [...] vedrørende [barnets] skolevægring, selvmordstanker, selvskadende adfærd og angst.
- f) 14. maj 2020 af tandklinikken [...] vedrørende [barnets] mangeårige udeblivelse fra tandeftersyn grundet angst.

3. Efter en gennemlæsning af sagens akter kan jeg se, at der mangler en række sagsakter, som kommunen bør være i besiddelse af. Jeg anmoder derfor om at modtage følgende dokumenter:

[...]

Afslutningsvis anmoder jeg kommunen om at undersøge, om der skulle forefindes yderligere akter i sagen, som jeg endnu ikke har modtaget. Hvis der skulle være yderligere akter, anmoder jeg om, at disse sendes til mig sammen med udtalelsen.

[...]”

Jeg modtog den 2. december 2021, den 6. december 2021, den 7. december 2021, samt den 15. december 2021 en udtalelse og yderligere akter fra kommunen.

Af kommunens udtalelse til mig, der er dateret den 30. november 2021, fremgår følgende:

”[...]

1 a) Status på sagen vedr. ansøgte støtteperson for [barnet] er blevet bevilliget den 30 marts 2021 for perioden 30.11.2021, hvor der er bevilliget 40 timers støtte, [moderen] er ansat som støtteperson og sagen vil blive vurderet påny den 30 november 2021.

[Moderen] bliver løbende orienteret i sagen og der er lavet en henvisning til familiecenteret til samtaleforløb samt sparring for [moderen], samtalerne kører endnu.

1 d) Ansøgning om støtte er bevilliget i henh. Ltf. Nr 20 af 26. Juni 2017 om støtte til børn. Jf. § 22 § 25.

2 a) I forhold til underretninger og bekymrings skrivelser kan det ses i p-sagen, at man har modtaget underretning den 3 november, men ud fra journalen kan det ses man ikke har noteret modtagelsen af underretningen eller hvad man har gjort.

2 b) af 24 sept. 2019, har man indkaldt [moderen] til samtale og lavet en henvisning til familiecenteret med henblik på en familiebehandling, som [moderen] har ønsket, men har aldrig mødt op, der er blevet indhentet oplysninger fra skolen, sundhedsvæsenet, MISI, med [moderens] samtykke.

2 c) Derfra har man aftalt at man vil undersøge mulighederne med hjemmeundervisning og MISI har flere gange indkaldt [moderen] til samtale som hun ikke har fremmødt til, hun har fremmødt kun en gang. Man har også aftalt at psykolog [...] vil afholde hjemmebesøg og vurdere om 3 uger.

2 d) Udfra bekymringsskrivelsen fra lægen, kan jeg ikke se handling fra kommunens side, da der ikke er noteret noget i lournalen.

2 e) Efter denne bekymringsskrivelse fra [børnespsykolog], har man indkaldt [moderen] til samtale, men blev ikke afholdt, da man udsatte mødetidspunktet.

2 f) Der er ikke noteret noget i forhold til underretning fra tandklinik, men at [barnet] ikke har kontakt udenfor sit værelse, på grund af angst og depression.

I forhold til punkt 3. Nr. 10, kan vi ikke se en henvisning til MISI børnepsykiater i sagen. Nr. 11. Mødeindkaldelse af den 27 oktober 2018, kan vi ikke se at det er blevet indkaldt eller afholdt samtale."

2022

Den 11. og 14. februar 2022 anmodede jeg kommunen om en supplerende udtalelse. Jeg anførte bl.a. følgende:

"[...]

1. På baggrund af de sagsakter, som kommunen har sendt til mig, fremgår det, at [moderen] har været ansat som støtteperson for [barnet] frem til den 30. november 2021.

Jeg anmoder kommunen om i den supplerende udtalelse at redegøre for sagens status efter den 30. november 2021.

2. På baggrund af de sagsakter, som kommunen har sendt til mig, er jeg blevet opmærksom på, at kommunen, udover de underretninger, som jeg oplistede i mit brev af 2. november 2021, modtog en yderligere underretning fra børnepsykolog ved [...] den 11. februar 2020.

Jeg anmoder kommunen om i den supplerende udtalelse at redegøre for, hvad kommunen foretog sig i anledning af denne underretning.

3. I udtalelsen af 30. november 2021 anfører kommunen bl.a., at [moderen] løbende er blevet orienteret om sagen.

På baggrund af sagsakterne kan jeg ikke se, at kommunen hverken mundtligt eller skriftligt løbende har orienteret [moderen] om sagens status eller om, hvornår hun kan forvente, at kommunen vil træffe en afgørelse.

Der har været kontakt mellem [moderen] og flere sagsbehandlere. I [moderens] klage til mig har hun anført, at hun fra 2017 og frem til hendes klage af 5. februar 2021 ikke har modtaget breve eller indkaldelser fra kommunen, samt at hun ikke er blevet orienteret om sagsbehandlerskifte.

Jeg anmoder på den baggrund kommunen om i den supplerende udtalelse at redegøre for, hvornår og hvordan [moderen] er blevet orienteret om sagens forløb, herunder skift af sagsbehandler.

4. I mit brev af 2. november 2021 anmodede jeg (i punkt 2 b) kommunen om at redegøre for, hvad kommunen har foretaget sig efter skolelederen [...] den 24. september 2018 underrettede kommunen om [barnets] fravær.

I udtalelsen af 30. november 2021 har kommunen oplyst, at [moderen] på baggrund af skolens underretning blev indkaldt til en samtale den 24. september 2019.

Jeg forstår det således, at kommunen den 24. september 2019 indkaldte [moderen] til en samtale på baggrund af en underretning, som kommunen modtog året forinden.

Jeg anmoder kommunen om i den supplerende udtalelse at redegøre for, om min forståelse af kommunens udtalelse af 30. november 2021 på dette punkt er korrekt.

5. På baggrund af kommunens afgørelser overfor [moderen] den 30. marts 2021 og den 24. august 2021 vedrørende [moderens] ansøgning om støttepersonstimer for [sin datter] fremgår det, at kommunen i begge tilfælde har truffet afgørelsen på baggrund af Inatsisartutlov nr. 20 af 26. juni 2017 om støtte til børn (børnestøtteloven) § 25, stk. 4, nr. 4.

Af børnestøttelovens § 25, stk. 2, fremgår det, at kommunen, inden der træffes afgørelse om særlige støtteforanstaltninger, skal have afholdt samtale med barnet, jf. § 43, udført en socialfaglig undersøgelse, jf. § 45, og udarbejdet en handleplan, jf. § 46.

Jeg ser ikke i de sagsakter, som kommunen har sendt til mig, at der har været afholdt en samtale med [barnet], at der er udarbejdet en socialfaglig undersøgelse, eller at der er udarbejdet en handleplan forud for afgørelserne af 30. marts 2021 og 24. august 2021.

Jeg anmoder kommunen om i den supplerende udtalelse at redegøre for dette.

Hvis kommunen finder, at der er afholdt en samtale med [barnet], udarbejdet en socialfaglig undersøgelse, samt en handleplan, anmoder jeg kommunen om at sende disse akter til mig sammen med den supplerende udtalelse.

6. Som anført ovenfor fremgår det af kommunens afgørelser af 30. marts 2021 og 24. august 2021, at afgørelserne er truffet på baggrund af børnestøtteloven § 25, stk. 4, nr. 4.

Jeg bemærker i den forbindelse, at der i børnestøtteloven § 21, stk. 4, nr. 2, jf. § 22 udtrykkelig er mulighed for at yde støtte til et barn eller dets familie i form af en støtteperson.

Jeg bemærker endvidere, at kommunen i udtalelsen af 30. november 2021 (punkt 1 d) oplyser, at der er bevilliget en støtteperson efter børnestøtteloven § 22, jf. § 25.

Jeg bemærker endelig, at sagsbehandleren den 19. august 2021 ved e-mail til [moderen] henviser til børnestøtteloven § 25, stk. 2, som hjemmel til at stoppe lønudbetalingen og som hjemmel for vurderingen af forløbet.

Jeg anmoder kommunen om i den supplerende udtalelse at redegøre for, hvorfor børnestøttelovens § 25, stk. 4, nr. 4. anføres i afgørelserne frem for § 21, stk. 4, nr. 2, jf. § 22, og om kommunen fastholder, at børnestøttelovens § 25, stk. 4, nr. 4 er den rette hjemmel for kommunens afgørelser.

7. Jeg bemærker, at Inatsisartutlov nr. 15 af 3. december 2012 om folkeskolen (folkeskoleloven) § 43, stk. 1, 1. pkt., forpligter kommunalbestyrelsen til at sikre,

at skolepligtige børn indskrives i folkeskolen eller får en undervisning, der står mål med, hvad der almindeligvis kræves i folkeskolen.

Skolelederen [...] underrettede første gang kommunen om [barnets] fravær ved e-mail af 8. november 2017.

Det fremgår af flere journalnotater og mødereferater, at hjemmeundervisning er blevet drøftet. Det står mig dog ikke klart, hvad disse drøftelser konkret har ført til.

Jeg anmoder kommunen om at redegøre for, om kommunen mener, at kommunen i tilstrækkelig grad har sikret opretholdelsen af [barnets] skolepligt, samt oplyse mig om den nuværende status på [barnets] skolegang.

8. Kommunen henviser i et journalnotat oprettet den 26. november 2021 til, at [barnet] ikke kan registreres som handicapet, da hendes handicap er usynligt.

Jeg bemærker, at registrering af handicap er ikke en betegnelse, der benyttes i Inatsisartutlov nr. 13 af 12. juni 2019 om støtte til personer med handicap (handicaploven). Jeg er ikke bekendt med, at betegnelsen benyttes i anden relevant lovgivning på området.

Jeg anmoder på den baggrund kommunen om at redegøre for, hvad der er kommunens hensigt med bemærkningen om registrering af handicap i journalnotatet af 26. november 2021.

9. Jeg anmoder yderligere kommunen om at redegøre for, om det på noget tidspunkt i sagsforløbet er blevet vurderet, om [barnet] muligvis kunne omfattes af reglerne i handicaploven.

Hvis det ikke tidligere er blevet vurderet, om [barnet] kunne omfattes af reglerne i handicaploven, anmoder jeg kommunen om i den supplerende udtalelse at redegøre for, hvorfor dette ikke er blevet vurderet.

Jeg bemærker her, at [barnets] sag har været behandlet af Handicap-afdelingen. Såfremt [barnets] mulighed for at blive omfattet af handicaploven ikke tidligere er blevet vurderet, anmoder jeg kommunen om i den supplerende udtalelse at vurdere, om [barnet] på noget tidspunkt i sagsforløbet kunne have været omfattet af dette regelsæt, samt om hun aktuelt kan omfattes af handicaploven.

[...]"

Den 9. marts 2022 modtog jeg kommunens udtalelse til mig, hvoraf følgende fremgår:

"Der er anmodet om at få besvaret flere spørgsmål omkring sagsbehandling, som Qeqqata Kommunian skal besvare eller redegøre. Hermed fremsendes kommunens redegørelse.

1. At [moderen] har været ansat som støtteperson for [sin datter] frem til 30 november 2021, kan Qeqqata Kommunian oplyse, at hun fortsat er ansat som støtteperson, men at man har valgt at evaluere efter 3 måneder, idet [barnet]

ikke kan tilknyttes en anden person, da hun er meget indelukket og ikke vil have kontakt med nogen hun slet ikke kender og er tryk ved, uden for sit hjem ud over [moderen].

2. I forhold til modtaget underretning fra den 11.02.2020, fra børnepsykolog [...], er der afholdt netværksmøde mellem velfærd sagsbehandler, psykolog fra MISI, skolekonsulent og psykolog fra B & U-psykiatrisk ambulatorium. – bilag 2 vedlægges.
3. [Moderen] er blevet løbende orienteret over telefonen, disse er desværre ikke blevet noteret i journalen, men [moderen] har kun modtaget skriftlig orientering i 2017.
4. Efter der er modtaget underretning fra skolelederen dateret 24.09.2018, har man noteret det i papirform, og har lagt dem i sagsmappen, [moderen] er blevet indkaldt til samtale den 5 oktober 2018. notaterne vedhæftes. BILAG 3
5. Der er ikke afholdt børnesamtale med [barnet] og heller ikke socialfaglig undersøgelse samt handleplan med [barnet] og [moderen], dette skyldes at man ikke kan komme i kontakt med [barnet] på grund af hendes angst/ depression. Der er dog blevet ført samtale med begge forældre 28 november 2019
6. Da [barnet] fik bevilliget støttetimer, blev der aftalt at det skal være 3 måneder ad gangen for at se om der kan ansættes en anden en [moderen], men da [barnet] ikke kunne få kontakt med andre, blev bevillingen forlænget med yderligere 3 måneder. Da havde sagsbehandleren sendt en mail om at det ville stoppe den 18.08.2021 og men der blev bevillingen forlænget den 26.08.2021 til 30.11.2021. inden bevillingen udløber skulle [moderen] til evalueringssmøde. [Moderen] kom til samtale den 26.08.2021, hvor man lavede aftale om at lave en handleplan, men har udsat, da [barnet] er meget skrøbelig og man har aftalt at holde netværksmøde den 09.09.2021 kl. 13:00 sammen med Familiecenter, skolen og sagsbehandler og [moderen]. Den 09.09.2021 meldte [moderen] afbud på grund af sygdom. Men man har afholdt netværksmøde uden [moderen] og besluttet, at man skal lave en henvisning til familiecenteret, så [barnet] kan begynde at snakke med en terapeut eller en psykolog. Henvisningen er modtaget og der aftales at man afholder et møde igen, der aftale at samarbejde omkring familien og [moderen] startede først med samtaler med en psykolog som sparring samt supervision. [Barnet] kan dog ikke starte med samtaler på grund af personalemangel.

I henh. Til at man brugte børnestøttelovens §25 stk. 4, må sagsbehandleren anset at der skal lavet en socialfaglig undersøgelse, for at man bedre kan vurdere hendes og familiens behov. Og ikke § 21 stk. 4, idet [barnet] ikke er anbringelsestruet, men havde brug for støtte i eget hjem.

7. I forhold til folkeskolen, har man kun mødtes den 23.08.2021 i forbindelse med netværksmøde, hvor folkeskolen skulle aflevere en I Pad til [barnet] med undervisnings materiale.
8. Den 26 november 2021 i forhold til registrering som handicappet på grund af hendes usynlige handicap, menes der vist omfattelse af handicaplovgivningen.
9. Velfærdsafdelingen mener, at man ikke kunne få hende omfattet af handicaplovgivningen, idet man ikke kunne give hende en diagnose, da hun er svært at kommunikere med. Dette er blevet forsøgt fra MISI, da det er dem der

skulle udføre kognitiv test på hende. Under disse forhold har man ellers overdraget sagen til handicapafdelingen, men da der ikke kunne gives en diagnose, blev sagen tilbagesendt til børn og familieafdelingen.

Hvis der ikke er lavet en diagnose på [barnet] for at dokumentere om hun kan blive omfattet af handicaplovgivningen, kan Velfærdsafdelingen ikke omfatte [barnet] i handicaplovgivningen ifølge lovgivningen. Se bilag 1.

[...]"

Af bilag 1 er gengivet § 1 i Selvstyrets bekendtgørelse nr. 29 af 7. august 2020 om støtte til personer med handicap.

Af bilag 2 fremgår en intern e-mail med et beslutningsnotat fra netværksmødet af 13. januar 2020 som gengivet ovenfor.

Af bilag 3 fremgår et håndskrevet notat hvoraf moderens telefonnummer fremgår, samt at moderen er indkaldt til samtale den 5. oktober 2018 kl. 13:00. Der fremgår ligeledes et seks sideres håndskrevet notat af 8. oktober 2010, som det ikke har været muligt for mig at tyde.

Den 9. juni 2022 anmodede jeg kommunen om en yderligere supplerende udtalelse. Jeg anførte bl.a. følgende:

"[...]

1. Det er min forståelse, at [moderen] i sin klage til mig bl.a. klager over kommunens manglende vejledning om mulighed for at søge om selv at blive ansat som støtteperson for [sin datter].

Det følger af landstingslov nr. 8. af 13. juni 1994 om sagsbehandling i den offentlige forvaltning (herefter sagsbehandlingsloven) § 7, stk. 1, at en forvaltningsmyndighed, herunder en kommune, har pligt til at yde vejledning og bistand til personer, der retter henvendelse om spørgsmål inden for myndighedens sagsområde.

Af bemærkningerne til sagsbehandlingslovens § 7, stk. 1 fremgår følgende:

"Bestemmelsen i § 7, stk. 1 fastslår, at der for alle forvaltningsmyndigheder gælder en almindelig pligt til at vejlede borgerne. Bestemmelsen indebærer, at der skal ydes fornøden vejledning afhængig af sagens karakter og de konkrete omstændigheder. Vejledning kan ydes skriftligt f.eks. som en trykt generel vejledning, som udleveres til alle, der retter henvendelse til myndigheden, eller som en individuel mundtlig vejledning eller efter omstændighederne på begge måder. Vejledningen bør sikre, at borgeren får tilstrækkelig orientering om de regler, der gælder på det pågældende forvaltningsområde, om

hvilken fremgangsmåde der skal følges af den, der henvender sig til myndigheden, og om hvilke oplysninger, som skal tilvejebringes af borgeren. En myndighed bør også i fornødent omfang hjælpe en borger, der retter henvendelse til myndigheden, med at udfylde eventuelle ansøgningskemaer, anmeldelser eller lignende.
[...]"

Ud fra sagsakterne og [moderens] klage til mig er det min forståelse, at [moderen] gentagne gange har anmodet kommunen om hjælp og støtte, samt at kommunen har afholdt flere møder med [moderen].

Det er min opfattelse, at kommunen havde mulighed for at vejlede [moderen] i forbindelse med:

- at [moderen] den 12. september 2018, 7. oktober 2019, 23. oktober 2019 samt den 2. juli 2020 underskrev samtykkeerklæringer,
- at kommunen den 14. august 2019 modtog [moderens] skriftlige henvendelse af 25. juni 2019,
- at sagsbehandleren aflyste mødet af 10. januar 2020,
- at kommunen den 13. januar 2020 og den 23. november 2020 afholdt netværksmøder,
- at kommunen den 17. januar 2020 og den 11. februar 2020 afholdte møder med [moderen]
- at kommunen den 14. april 2020 modtog [moderens] e-mail af 14. april 2020, og
- at kommunen den 24. april 2020, 2. juli 2020, 16. september 2020, 5. oktober 2020, samt 9. november 2020 afholdte møder med [moderen].

Jeg ser ikke, at kommunen har vejledt [moderne] om hendes mulighed for at søge om at blive ansat som støtteperson for [sin datter] i forbindelse med de ovenstående datoer.

Jeg anmoder kommunen om at oplyse, om og i givet fald hvornår kommunen har vejledt [moderen] om hendes mulighed for at søge om at blive ansat som støtteperson for sin datter.

Jeg anmoder i den forbindelse kommunen om at redegøre for, om det er kommunens opfattelse, at kommunen har levet op til vejledningspligten efter sagsbehandlingslovens § 7, stk. 1.

2. På baggrund af de sagsakter, som kommunen har sendt til mig, er jeg blevet opmærksom på, at kommunen, udover de underretninger, som jeg oplistede i mine breve af 2. november 2021 og 14. februar 2022, modtog en yderligere underretning den 2. februar 2018 fra en skolelærer [...] vedrørende [barnets] fravær. Skolelæreren gav yderligere udtryk for bekymring omkring [barnets] mentale helbred.

Jeg anmoder kommunen om i udtalelsen til mig at redegøre for, hvad kommunen foretog sig på baggrund af denne underretning.

[...]"

Den 8. juli 2022 modtog jeg kommunens udtalelse til mig, hvoraf følgende fremgår:

"[...]

1. Qeqqata Kommunias Velfærdsområdet kan oplyse, at der først er givet råd og vejledning i forhold til støtteperson den 30.03.2021, hvorfor [moderen] blev ansat som støtteperson, hvor hun fortsat er ansat.

I forhold til om det er kommunens opfattelse, at kommunen har levet op til vejledningspligt, kan jeg ikke redegøre hvorfor man ikke har vejledt [moderen] i forhold til muligheden for at blive støtte for sit barn, dette kan ikke ses noteret i sagen.

2. Vedr. underretning fra skolelæreren den 2 februar 2018, er der desværre intet noteret om hvorvidt Qeqqata Kommunias har handlet i forhold til underretningen.
3. Journalnotater vedlægges som bilag."